

کتاب

راهنمای تدریس

ریاضیات چهارم دبستان

مؤلفان:

خسرو داودی، آرش رستگار، ابراهیم ریحانی، شفیقه صفاری و
وحید عالمیان

۱۳۹۳

بخش ۱

دیدگاه های آموزشی

و

کلیات برنامه درسی

ریاضی ابتدایی

دیدگاه‌های آموزشی

مقدمه

وقتی درباره آموزش ریاضی بحث و تبادل نظر می‌شود، اولین سؤالی که مطرح می‌شود در مورد چیستی ریاضیات است. پاسخ به این سؤال برخاسته از دیدگاه‌های فلسفی است. فلسفه در مورد این که «ریاضیات چیست؟» نظرات متفاوتی در طول تاریخ داشته‌اند. به طور کلی می‌توان این دیدگاه را به دو دسته اساس‌گرایی و انسان‌گرایی طبقه‌بندی کرد. اگر بخواهیم اساس‌گرایی را بنای فلسفی ریاضیات قرار دهیم، ماهیت ریاضی آن چنان است که گویی موجودات ریاضی، واقعی هستند، وجودشان کاملاً مستقل از شناخت ما از آنها و مستقل از ذهن ما، یک واقعیت عینی و خارجی است. ریاضیات را نه تنها باید برای نیازهای روزانه آموخت، بلکه آن را چنان فرا گرفت که بتوان با دیده روح، ذات و ماهیت عده‌ها را رؤیت کرد. اما از دیدگاه انسان‌گرایی، ریاضیات یک فعالیت بشری و ساخته بشر است. انسان‌ها می‌توانند از این مسیر به آن دست یابند. بنابراین شروع آموزش هر ایده و مفهوم باید از دنیای طبیعی و به وسیله حس و تجربه انجام گیرد. و دیگر این که ریاضیات آموزش‌پذیر است و برنامه درس ریاضی به روش شناسی علوم تجربی توجه می‌کند. حدس، آزمایش و تجربه، جمع‌آوری اطلاعات، تنظیم داده‌ها و استقرای علوم تجربی و حدسیه سازی در برنامه درسی و تدریس ریاضی نقش مهمی دارد. در نتیجه تدریس ریاضی به تعاریف، اصل موضوع، قضیه‌ها و اثبات‌ها محدود نمی‌شود. پشت صحنه ریاضی نه تنها حذف نمی‌شود. بلکه شروع کار ریاضی محسوب می‌شود.

این دیدگاه ریاضیات را با همه ابعاد فرهنگ و تمدن بشر مرتبط می‌داند، بنابراین ریاضیات در متن آموزش‌های فرهنگی، اجتماعی و تاریخی قرار دارد. به این لحاظ آموزش ریاضی با حوزه‌های دیگر دانش، علوم اجتماعی، علوم رفتاری، علوم تجربی و علوم انسانی مرتبط و درگیر است. برنامه درسی فعلی ریاضی با نگاهی انسان گرا یا فرد مبتنی بر تفکر شناختی طراحی و برنامه‌ریزی شده است. در دیدگاه شناخت‌شناسانه به ریاضیات، آنچه حاصل کار ریاضی است، تأثیر آن بر رشد ساختارشناختی فرد است. مهم نیست دانش آموز چه مفاهیمی را کشف کرده و یا با چه مفاهیمی ارتباط برقرار کرده و چه مهارت‌هایی را کسب کرده است و یا چه دیدگاهی نسبت به

نقش ریاضیات در تمدن بشری دارد؛ آن چه اهمیت دارد این است که انجام دادن ریاضیات چه مقدار دانش آموز را داناتر می کند و او را برای یادگیری چه مفاهیمی توانمند می سازد و ساختار شناختی او را چگونه رشد می دهد. بنابراین در این دیدگاه تأثیر تربیتی ریاضیات بر ساختار شناختی دانش آموز مورد تأکید است.

از آنجا که دانش آموزان سبک های شناختی مختلفی دارند، مهم است که موقعیت های حل مسئله ریاضیات هر دو تفکر هندسی و جبری را در بر گیرد. آموزش از طریق حل مسئله در نظام آموزشی فعلی در سطح دبستان مورد تأکید بیشتری است، چرا که در این سنین بیشتر در دسترس است. در ادامه پس از معرفی سبک های شناختی دانش آموزان محورهای اصلی برنامه درسی و رویکردهایی که مورد نظر مؤلفان در تدوین کتاب های درسی بوده است، مرور می شود.

سبک‌های شناختی در آموزش ریاضی

در طراحی محتوای آموزشی بسیاری تصور می‌کنند که دانش آموزان یادگیری مشابهی دارند. این دیدگاه به قضاوت‌های فردی در سبک‌های شناختی توجّهی نمی‌کند. سبک‌های شناختی را می‌توان روش فرد در دسته‌بندی و تحلیل اطلاعات در مسیر تفکر تعریف کرد. سبک‌های شناختی ربطی به هوش افراد ندارند و تفاوت‌های کیفی افراد را در روند تفکر توضیح می‌دهند نه تفاوت‌های کمی. در اینجا برآن هستیم که روش‌های تدریس و آموزش را بر سبک‌های شناختی و سبک‌های یادگیری را بشناسیم. ارتباط بین روش‌های یادگیری و سبک‌های شناختی مورد مطالعه قرار خواهد گرفت و روش‌هایی طراحی خواهد شد که طراحان آموزشی ارتباط روش‌های یادگیری و سبک‌های شناختی را در جهت مؤثرتر و کارآمدتر شدن تدریس به کار ببرند.

سبک‌های شناختی

معمولًاً سبک‌های شناختی را زیر سبک‌های یادگیری قرار می‌دهند. اما سبک‌های شناختی روش فرد در دسته‌بندی و تحلیل اطلاعات را توصیف می‌کنند. از آنجا که سبک‌های شناختی ربطی به سطح هوشی افراد ندارند، می‌توان سبک‌های شناختی را تمایز از توانایی شناختی تصور کرد. با رشد توانایی شناخت، توانایی انجام تمام موضوع‌های یادگیری بالا خواهد رفت. اما تأثیر سبک شناختی روی یک موضوع یادگیری می‌تواند مثبت یا منفی باشد. بعضی سبک‌ها برای بعضی موضوع‌های یادگیری مناسبند و برخی مناسب نیستند. پس سبک‌های شناختی تفاوت‌های کیفی افراد را در روند تفکر توصیف می‌کنند نه تفاوت‌های کمی را. بیش از بیست نوع سبک شناختی تاکنون تشخیص داده شده است اما مهم‌ترین سبک‌های شناختی کل نگر در برابر جزء‌نگر و کلاسی در برابر تصویری هستند.

سبک شناختی کل نگر در برابر جزء‌نگر

این سبک شناختی منش دانش آموز را دسته‌بندی و ساختاردهی به اطلاعات را بیان می‌کند. بعضی دانش آموزان داده‌ها را به اجزاء آن تجزیه می‌کنند که آنان را جزء‌نگر می‌نامیم. دیگران نگاهی سرتاسری به داده‌ها دارند که آنان را کل نگر می‌نامیم. برای کل نگرها این خطر وجود دارد که تمایز بین اجزاء در ذهن آنان از بین بود و کم

رنگ شود. برای جزء‌نگرها تقسیم کل به اجزاء ممکن است به قیمت انتخاب یکی از ابعاد کل از دیگر ابعاد باشد و اهمیت آن یک بعد بزرگ‌نمایی شود.

سبک شناختی کلامی در برابر تصویری

بعد کلامی و تصویری درباره روش دانش آموز برای نمایش داده‌ها در حافظه در طول روند تفکر صحبت می‌کند. کلامی‌ها داده‌هایی را که می‌بینند، می‌شوند و می‌خوانند را به صورت کلامی در نظر می‌گیرند. اما تصویری ها اطلاعات را به زبان تصاویر ذهنی ذخیره می‌کنند. روش‌هایی برای تشخیص سبک شناختی وجود دارند که سبک شناختی افراد را به سرعت و سادگی مشخص می‌کنند.

سبک‌های شناختی و یادگیری موفق

به نظر می‌رسد که سبک شناختی کل نگر - جزء‌نگر به ساختار و دسته‌بندی اطلاعاتی که مورد تدریس قرار می‌گیرد، ربط دارد. سبک شناختی کلامی - تصویری با روش نمایش اطلاعات در گیر می‌شود. در مورد ساختار نمایش داده‌ها، نه کل نگرها و نه جزء‌نگرها ایده‌آل هستند. توصیه می‌شود معلم نقشه‌ای از محتوا در اختیار دانش آموزان قرار دهد. این نقشه می‌تواند نقش مرور کننده یا نظم بخشنده را ایفا نماید. چنین نقشه‌هایی می‌توانند نگاهی سرتاسری به داده‌ها داشته باشند. به کمک نقشه معلمان می‌توانند محتواهای جدید را نظم بخشنده و با محتواهای قدیمی مربوط کنند. این نقشه یک ساختار شناختی تعبیه می‌کند که محتواهای جدید بتواند با آن ارتباط داشته باشد.

کل نگرها هم می‌توانند از یک نقشه استفاده کنند که کار جزء‌نگری را انجام می‌دهد. یعنی محتوا را به زیربخش‌ها تقسیم می‌کند و جزء‌نگر از نقشه‌ای استفاده کنند که نگاهی سراسری به محتوا دارد. مطالعات پیشنهاد می‌کنند که بهتر است برای کل نگرها یک نقشه درختی و برای جزء‌نگرها یک نقشه شبکه‌ای استفاده شود. کلامی‌ها بیشتر از نمایش اطلاعات با متن و تصویری‌ها بیشتر از نمایش اطلاعات با نمودارها و تصاویر استفاده می‌کنند.

سبک‌های شناختی و طراحی محتواهای آموزشی

سبک‌های شناختی فاکتور مهمی در تعیین این که دانش آموزان در هر مرحله یادگیری چه رفتاری را نشان می‌دهند، هستند. پیشنهاد می‌شود هر دانش آموز با تمرینی که متناسب سبک شناختی او باشد مواجه شود و معلم در روند یادگیری دخالت کند. همچنین لازم است یادگیری گروهی تشویق شود.

تکنیک آموزش	کلامی کل نگر	تصویری کل نگر	کلامی جزء نگر	تصویری جزء نگر
 متن زبان داده ها تصویر/نمودار	×		×	
 متن زبان داده ها تصویر/نمودار		×	×	×

۱. دانش آموزان کلامی کل نگر

دانش آموزان این سبک شناختی، احتمالاً با اضافه کردن محتوای جدید به محتوای آموخته های خود مشکل دارند اما می توانند یک نگاه سرتاسری را به دست آورند. ممکن است بعد کلامی ایشان توانایی جزء نگری کمی به ایشان بدهد. ایشان از متن بهتر استفاده می کنند. اما نیاز به نقشه محتوای درختی دارند تا ساختار اجزاء به ایشان یادآوری شود. اما نقشه درختی باید به زبان کلامی طراحی شود.

۲. دانش آموزان تصویری کل نگر

این دانش آموزان در تجزیه محتوا به مؤلفه ها ضعیف هستند. پس باید نقشه محتوای درختی را در اختیار آنان قرار داد. اما این محتوای درختی خوب است به زبان نمودارها و تصاویر باشد تا این دانش آموزان بتوانند به خوبی از آن استفاده کنند.

۳. دانش آموزان کلامی جزء‌نگر

هر چند این دانش آموزان در تجزیه اطلاعات به مؤلفه‌ها و برقراری ارتباط بین آنها قدرتمند هستند، اما در ادراکات سرتاسری، ضعف نشان می‌دهند، پس باید یک نقشه محتوای شبکه‌ای اما به زبان کلامی در اختیار این دانش آموزان قرار داد.

۴. دانش آموزان تصویری جزء‌نگر

این دانش آموزان از آن جا که جزء‌نگر هستند، در ادراکات سرتاسری ضعف نشان می‌دهند. اما قادر به محتوای آموزش را به افراد تجزیه کنند و بعد تصویری شناختی آنها ممکن است، توانایی کل‌نگری کمی را به آنها بدهد. پس باید به ایشان یک نقشه شبکه‌ای اما به زبان تصاویر و نمودارها ارائه کرد.

باتوجه به سبک‌های شناختی، سه روش برای استراتژی آموزش توصیه می‌شود:

۱. طراحی محتوا به صورت فردی، ۲. طراحی محتوا به صورت جمعی، ۳. طراحی به صورت استراتژیک.

۱. طراحی محتوا به صورت فردی توسط معلم

محتوا باید هم به زبان کلامی و هم به زبان تصویری آماده شود. نقشه‌های محتوای شبکه‌ای و درختی نیز باید از پیش آماده شوند و این نقشه‌ها باید به هر دو زبان کلامی و تصویری طراحی شده باشند. سپس معلم هر دانش آموز را به صورت فردی با محتوای مفهومی متناسب با سبک شناختی او مواجه می‌کند و یادگیری دانش آموزان را به صورت فردی حمایت می‌کند. تعداد دانش آموزان در چنین کلاسی باید بسیار کوچک باشد تا معلم بتواند به دانش آموزان یک به یک رسیدگی نماید.

۲. طراحی محتوا به صورت جمعی توسط معلم

هر دانش آموز به انواع محتوای کلاسی و تصویری و انواع نقشه‌های شبکه‌ای و درختی مجهز می‌شود و یادگیری دانش آموزان به صورت گروهی حمایت می‌شود. احتمالاً این مؤثرترین روش برای معلمان در سیستم آموزشی ایران است.

۳. طراحی محتوا به صورت استراتژیک توسط دانش آموز

در این روش، دانش آموزان تشویق می شوند خود فرمان یادگیری را به دست گیرند و در هر مورد استراتژی هایی را طراحی کنند که یادگیری آنان را آسان می کند. ساده ترین روش استراتژیک کنترل یادگیری توسط دانش آموز، روش تجربی است که به صورت سنتی مورد استفاده قرار می گرفته است. از آنجا که سبک شناختی دانش آموزان ثابت است و عوض نمی شود، توصیه می شود به استراتژی های یادگیری برای دانش آموزان سبک های مختلف پرداخته شود. استراتژی های یادگیری در سه مرحله قابل اجرا هستند:

۱. حس کردن و ترجیح دادن، ۲. انتخاب کردن، ۳. ساختن استراتژی.

استراتژی های یادگیری	سبک شناختی
کل نگرانه و جزء نگرانه	کل نگران کلامی
کل نگرانه و جزء نگرانه	جزء نگر تصویری
فقط جزء نگرانه	جزء نگران کلامی
فقط کل نگرانه	کل نگران تصویری

۱. حس کردن و ترجیح دادن

در مواجهه با یک موقعیت یادگیری هر دانش آموز از درون احساس می کند که چقدر با موقعیت یادگیری احساس راحتی می کند. ممکن است این احساس خودآگاهانه نباشد اما در بعضی مواقع این احساس وجود دارد که موقعیت یادگیری ساده یا مشکل است. این احساس نسبت به حداقل سه بُعد یادگیری شکل می گیرد:

الف) زبان نمایشی موقعیت یادگیری، ب) ساختار موقعیت یادگیری، پ) موقعیت اجتماعی یادگیری.

الف) زبان نمایشی موقعیت یادگیری

آزمایشی نشان می‌دهد که دانش آموzan در طی یادگیری به زبان نمایشی داده‌ها توجه نمی‌کند، اما اگر به دانش آموzan حق انتخاب بدھیم، زبان نمایشی مناسب سبک شناختی خود را انتخاب می‌کند.

ب) ساختار موقعیت یادگیری

آزمایشی نشان می‌دهد که سبک شناختی کل نگر یا جزءنگر دانش آموzan مستقیماً به درخواست‌های ساختاری آنها در مورد محتوا مربوط است. دانش آموzan خود آگاه‌اند که آیا نسبت به ساختار یادگیری راحت هستند یا خیر. بنابراین، این سبک شناختی با سایه سنگینی یادگیری دانش آموzan را کنترل می‌کند.

پ) موقعیت اجتماعی یادگیری

آزمایشی نشان می‌دهد که کل نگرهای کار گروهی را بسیار بیشتر می‌پسندند و جزءنگرهای آن را بسیار نامناسب می‌دانند.

۲. انتخاب کردن

دانش آموز بیشتر و بیشتر از محتوایی که با سبک شناختی سازگار است، مطلع می‌شود و کم کم هرگاه امکان داشته باشد، انتخاب‌های مناسب را انجام می‌دهد. مثلاً تصویری‌ها یک عکس یا نمودار را ترجیح می‌دهند به یک متن. دانش آموzan ضعیف‌تر نسبت به زبان یادگیری حتی حساس‌تر بودند.

نتیجه مهم این نکته، این است که هیچ راهی برای یادگیری وجود ندارد که مناسب همه دانش آموzan باشد.

۳. انتخاب ساختن استراتژی

حداقل سه استراتژی برای آسان‌تر کردن یادگیری وجود دارد که از این قرارند:

الف) انتقال، ب) هماهنگ‌سازی، پ) ساده‌سازی تحلیل داده‌ها.

الف) انتقال

انتقال یعنی تبدیل داده‌ها به زبانی که مناسب ساختار شناختی فرد است تا عمل تحلیل داده‌ها ساده‌تر انجام شود. برای مثال یک دانش آموز تصویری، یک صفحه متن را به یک نمودار تصویری تبدیل می‌کند و یا یک دانش آموز کلامی، یک تصویر را با کلام توصیف می‌کند یا یک جزء‌نگر سرفصل‌های یک مطلب را روی کاغذ لیست می‌کند تا دیدگاهی کلی به دست آورد. یا یک کل نگر قسمت‌های یک فصل کتاب را بررسی می‌کند و سرتیترها را لیست می‌کند تا به یک درک موضوعی از آن فصل برسد.

ب) هماهنگ‌سازی

یک دانش آموز کل نگر کلامی برای درک جزئیات، ممکن است به سبک شناختی کلامی خود تکیه کند و یک دانش آموز جزء‌نگر تصویری برای درک کلیات، ممکن است به سبک شناختی تصویری خود تکیه کند.

پ) ساده‌سازی تحلیل داده‌ها

مثلاً یک دانش آموز تصویری برای این که تحلیل داده‌های کلامی را ساده‌تر کند، متن را اسکن می‌کند و فقط مهم‌ترین بخش‌ها را حفظ می‌کند تا با کمک آنها اطلاعاتی کلی به دست آورد. یا یک دانش آموز کل نگر زیر کلماتی را در متن خط کشی می‌کند تا سرتیترهایی پیدا کند که ساختار کلی را مشخص کند.

ساده‌سازی ساختن استراتژی

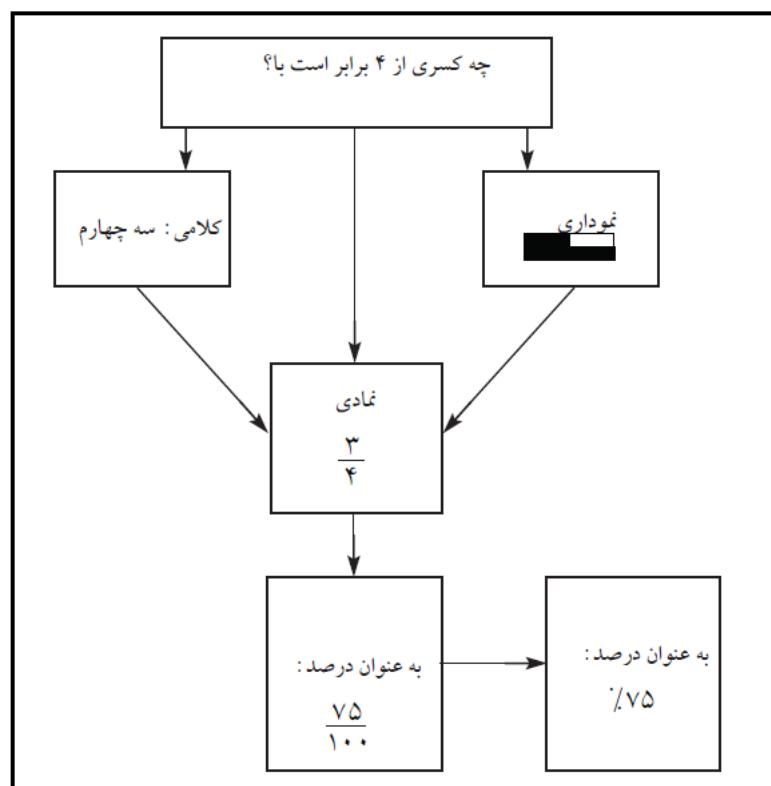
معلم وظیفه دارد ساختن استراتژی توسط دانش آموزان را ساده نماید. برای این کار، معلم چند کار می‌تواند انجام دهد:

۱. هر دانش آموز را از سبک شناختیش، آگاه نماید.
۲. استراتژی‌های آماده برای سبک‌های شناختی مختلف را در اختیار دانش آموزان قرار دهد.

"آموزش مفهومی" در مقابل "آموزش رویه ای"

امروزه در بسیاری از متون آموزشی بر "آموزش مفهومی" در مقابل "آموزش رویه ای" تکیه می شود. این دو نوع آموزش خود دو نوع از دانش یعنی "دانش مفهومی" در مقابل "دانش رویه ای" را تداعی می کنند. این رویکرد ناشی از تکیه محض و بیش از حد در آموزش ریاضی بر تدریس رویه ها و الگوریتم هاست. در هر حال واقعیت این است که پژوهش ها بر توازن بین این دو نوع دانش و رشد همزمان آن ها تاکید می کنند. از نگاهی دیگر می توان گفت که هنگامی که این دو نوع دانش در مورد یک مفهوم به میزان کافی عمیق باشند، در هم تنیده و تفکیک ناپذیرند. شکل ؟ درصد را به عنوان دانش مفهومی / رویه ای نشان می دهد.

شکل ؟ درصد به عنوان دانش مفهومی / رویه ای ([۷])

زمانی که دانش آموزان از ارتباطات بین قوانینی که به کار می گیرند، آگاهی داشته باشند، این قوانین را به صورت خودبخودی و ناآگاهانه به کار نمی برند و در زمان مناسب می توانند از قوانین یا استراتژی های مناسب استفاده کنند یا حتی رویه های لازم را بسازند. وقتی دانش آموزان دانش مفهومی مناسبی از مطلب داشته باشند، باید بتوانند انواع مسائل مرتبط با آن را حل کنند. کسانی که درک کافی از مطلب مورد نظر ندارند، برای حل هر نوع مسئله ای مرتبط با مطلبی که پیش از این با آن مواجه نشد ه اند، به رویه های جدیدی نیاز دارند که معلم به آن ها معرفی می کند. بنابراین به نظر می رسد دیدگاه و نگرش معلم درباره مسائل جدید، نقش تعیین کننده ای در توسعه دانش مفهومی و رویه ای دانش آموزان ایفا می کند.

استانداردهای فرآیندی

استانداردهای محتوایی (اعداد و عملیات، جبر، هندسه، اندازه‌گیری و تحلیل داده ها و احتمال) ریاضیاتی را که باید در هر پایه تدریس شود را مشخص می کنند و استانداردهای فرآیندی روش های کسب دانش محتوایی را مورد بحث قرار می دهند. در ادامه خلاصه ای از استانداردها فرآیندی تشریح شده است [۱۵]. در مورد استاندارد حل مسئله جزیيات بیشتری در بخش بعدی آمده است.

استاندارد فرآیندی	برنامه های آموزشی از پیش دبستان تا پایه دوازدهم باید همه دانش آموزان را قادر سازد تا:
حل مسئله	۱. دانش جدید ریاضی را از مسیر حل مسئله بسازند و بنا کنند. ۲. مسئله هایی که از درون ریاضیات و از دیگر زمینه ها ناشی می شوند را حل کنند. ۳. گستره‌ی متنوعی از راهبردهای مناسب برای حل کردن مسئله ها را به کار گیرند و سازگار کنند. ۴. روی فرآیند حل مسئله ریاضی کنترل و بازبینی و بازتاب فکورانه داشته باشند.
استدلال و	۱. استدلال و اثبات را به عنوان جنبه های اساسی ریاضیات بشناسند؛

<p>۲. - حدسیه‌های ریاضی بسازند و آنها را مورد بررسی قرار دهند؛</p> <p>۳. - بحث‌ها و اثبات‌های ریاضی را تکمیل و ارزیابی کنند؛</p> <p>۴. روش‌های مختلف استدلال و اثبات را انتخاب نمایند و به کار گیرند</p>	اثبات
<p>۱. ارتباطات را در میان ایده‌های ریاضی بشناسند و استفاده کنند.</p> <p>۲. بفهمند که چگونه ایده‌های ریاضی در ارتباط هستند و با یکدیگر ساخته می‌شوند تا یک کل منسجم را تولید کنند.</p> <p>۳. ریاضیات را در زمینه‌های بیرون از ریاضی بشناسند و بکار ببرند.</p>	اتصال
<p>۱. تفکر ریاضی خود را از طریق گفتمان سازماندهی و تثبیت کنند.</p> <p>۲. تفکر ریاضی خود را بطور منسجم و واضح برای هم سالان، معلمان و سایرین توضیح دهند.</p> <p>۳. تفکر ریاضی و استراتژی‌های دیگران را تحلیل و ارزیابی کنند.</p> <p>۴. با استفاده از زبان ریاضی ایده‌های ریاضی را بطور دقیق بیان کنند.</p>	گفتمان
<p>۱. بازنمایی‌ها را برای سازماندهی، ثبت و انتقال ایده‌های ریاضی تولید کند و به کار برد.</p> <p>۲. از بین بازنمایی‌ها ریاضی برای حل مسئله گزینش کند، به کار برد و ترجمه کند.</p> <p>۳. بازنمایی‌ها ریاضی را برای مدل‌سازی، تفسیر پدیده‌های ریاضی، اجتماعی و فیزیکی به کار برد.</p>	بازنمایی

همان گونه که در اصول و استانداردها تاکید شده است استانداردهای فرآیندی، ماهیتی متفاوت از مباحث و موضوعات مختلف ریاضی دارند، ولی هر یک از آن‌ها در فرآیند یادگیری ریاضی در همهٔ پایه‌های تحصیلی مدرسهٔ حاکم هستند. این استانداردها مشخص می‌کنند که به چه شیوه‌ای ریاضیات مورد نظر باید تدریس شود و چگونه دانش آموزان با انجام دادن ریاضیات می‌توانند آن را فرا گیرند. در کتاب‌های جدید ریاضی سعی شده است که راهبردهای مختلف حل مسئلهٔ آموزش داده شود و در برخی موارد روش‌های مختلف حل یک مسئلهٔ ارائه شود. این کار می‌تواند در بسیاری از مواقع موجب تولید یک پاسخ تازه توسط دانش آموز برای همان مسئلهٔ شود و باعث کمرنگ شدن ایده "تنها یک روش حل برای هر مسئله" گردد. همچنین وقتی از دانش آموز خواسته می‌شود که روش‌های حل مسئلهٔ دیگران را توضیح دهد تقویت قدرت استدلال و گفتمان ریاضی را به دنبال خواهد داشت. علاوه بر این راه حل‌های مختلف ارتباط و اتصال بین موضوعات و مفاهیم مختلف ریاضی را به دانش آموزان نشان می‌دهد. دانش آموزان باید یاد بگیرند که در مورد تفکرات دوستانشان با یکدیگر و با معلم گفتگو کنند و ضمن دفاع از ایده خود آن را به زبانی که برای همسالانشان قابل فهم است مطرح کنند. در این بحث‌ها امکان برطرف شدن اشکالات و بدفهمی‌ها وجود خواهد داشت. در کنار این‌ها دانش آموزان روش‌های دیگری برای حل مسائل به غیر از شیوه‌ای خودشان را فرا می‌گیرند.

مهم است که به کودکان کمک کنیم تا با توجه به تجربیات اولیه خودشان با ریاضیات، درک کنند که حکم‌ها باید همیشه دلیل داشته باشند. سوالاتی از قبیل "چرا فکر می‌کنید این درست است؟" و "کسی فکر می‌کند که جواب چیز دیگری است، چرا این فکر را می‌کنید؟" به کودکان کمک می‌کند تا بفهمند که تمام احکام و گزاره‌ها باید با شواهد اثبات شده یا رد شوند. کودکان در سنین پایین دوست دارند تا به دیگران به عنوان مرجع و منبع استدلال متولّ شوند؛ (مثلًاً: "خواهرم به من گفت") یا حتی برای تعیین بهترین توضیح رأی می‌دهند، ولی دانش آموزان باید آنچه را که در یک کلاس ریاضی، یک برهان قابل قبول است را یاد بگیرند و با آن موافقت کنند. این اعمال قدم‌های اولیه به سمت درک و فهم این موضوع است که استدلال ریاضی براساس فرضیه‌ها و قواعد خاصی است^[15]. وقتی دانش آموزان بتوانند ایده‌های ریاضی را به هم مربوط کنند

یادگیریشان عمیق تر و پایدار تر می شود. توانایی خواندن، نوشتن، گوش دادن، فکر کردن و گفتمان درمورد مسائل، درک دانش آموzan از ریاضیات را توسعه می دهد و تعمیق می بخشد.

گفتمان یک بخش اساسی از آموزش ریاضی است. گفتمان یک راه به اشتراک گذاری ایده ها و واضح کردن درک و فهم است. از طریق گفتمان، ایده ها هدف بازتاب، پالایش، بحث و اصلاح و تجدید نظر قرار می گیرند. فرایند گفتمان همچنین به مفهوم بخشی و ماندگاری ایده ها کمک می کند و به عمومی سازی آنها کمک می کند. هنگامی که دانش آموzan درگیر فکرکردن و استدلال ریاضی شوند و نتایج تفکر خود را با دیگران بصورت شفاهی یا کتبی به گفتمان بگذارند، آنها واضح و شفاف بودن و متفاുع کننده بودن را یاد می گیرند. گوش دادن به توضیحات دیگران به دانش آموzan فرصتهايی را برای توسعه درک و فهم خود فراهم می نماید. گفتگوهایی که در آنها ایده های ریاضی از جنبه های گوناگون مورد کاوش قرار می گیرد به شرکت کنندگان کمک می کند تا تفکرات خود را دقیق نمایند و بین ایده ها ارتباط و اتصال ایجاد کنند. دانش آموزانی که در بحث هایی مشارکت می کنند که در آنها راه حل ها را به ویژه در برابر نظرات مخالف توجیه می کنند در جریان تلاش برای متفاുع کردن همکلاسی های خود در مورد نقطه نظر خودشان، درک بهتری از ریاضیات بدست می آورند.

حل مسئله

با توجه به اهمیت استاندارد حل مسئله و اینکه این موضوع به عنوان رویکرد غالب در کتاب های جدید ریاضی مطرح شده است، با جزییات بیشتری آن را تشریح می کنیم. مسئله به موقعیتی اطلاق می شود که درآن، فرد چیزی را طلب می کند، ولی نمی داند که چطور به طور مستقیم به آن دست یابد [۳]. موقعیت های مسئله آن هایی هستند که در آن ها افراد دسترسی به یک روش حل کم و بیش از قبل آماده شده را ندارند. تسلط بر ریاضیات، یعنی توانایی و مهارت در حل مسئله ها، ضمناً نه تنها در مسئله های عادی و قالبی، تسلط بر ریاضیات بیشتر به معنای داشتن استقلال اندیشه، عقل سليم و نیروی نوآفرینی است [۳]. مسئله از دید پولیا عبارت است از « ضرورت جست وجودی آگاهانه ی وسیله ی مناسبی، برای رسیدن به هدفی، ولی در بد و غیر قابل دسترس. حل مسئله، به معنای پیدا کردن این وسیله است ». بنابر این "حل مسئله" با آنچه که به طور معمول در کلاس های درس ریاضی در مدارس با عنوان "مسئله حل کردن" رواج دارد، تفاوت جدی دارد. در حقیقت بیشتر موقع دانش آموzan در حال تمرین و یا کاربرد یک دستور، روش یا الگوریتم یا مانند آن هستند.

شورای ملی معلمان ریاضی (NCTM^۱) در سند اصول و استانداردها برای ریاضیات مدرسه (۲۰۰۰)، حل مسئله را درگیر شدن در وظیفه، تکلیف و فعالیتی می‌داند که روش حل آن از پیش شناخته شده نیست، به این خاطر برای یافتن راه حل، دانش آموزان باید آن را از درون دانش خودشان بیرون بکشند و از مسیر این فرایند آنها اغلب درک و فهم‌های جدید ریاضی را رشد و توسعه خواهند داد. از این منظر حل کردن مسئله‌ها فقط یک هدف یادگیری ریاضی نیست، بلکه یک ابزار و روش اصلی و فراگیر انجام دادن ریاضیات است. دانش آموزان باید فرصت‌های فراوان و متواتری برای صورت بندی کردن، دست و پنجه نرم کردن و حل کردن مسائل پیچیده ای که نیازمند و مستلزم تلاش و کوشش است، داشته باشند و پس از آن ترغیب و تهییج شوند که روی تفکرشنان بازتاب و عکس العمل داشته باشند) اصول و استانداردها برای ریاضیات مدرسه، ۲۰۰۰). استرنبرگ^۲، حل مسئله را این گونه تعریف می‌کند: حل مسئله شامل کار ذهنی برای غلبه بر موانعی است که سر راه دستیابی به هدف قرار دارد [۱۷].

همان گونه که پولیا مطرح می‌کند مسئله می‌تواند پیچیده یا ساده باشد. در حالت اول پیدا کردن راه حل آن دشوار است و در حالت دوم آسان. ضمناً دشواری راه حل تا حد زیادی، به خود مفهوم مسئله مربوط می‌شود، آن جا که دشواری نباشد، مسئله‌ای وجود ندارد. تعریف مسئله دارای یک ماهیت نسبی است. به این معنی که امکان دارد آنچه برای یک فرد مسئله به حساب می‌آید برای فرد دیگر تنها یک تمرین ساده به حساب آید و یا آنچه که در یک زمان برای فرد مسئله محسوب می‌شده است در زمانی دیگر تنها یک یادآوری به حساب آید. ضمناً دشواری و چالش موجود در مسئله باید به تفکر و ذهن برگردد و نه اینکه تنها به یک مشکل محاسباتی مربوط شود. به هر حال باید توجه داشت که تمایل فرد به درگیر شدن و تفکر بر روی یک مشکل و دشواری نیز اهمیت دارد. به عبارت دیگر مسئله باید "مسئله دانش آموز" هم باشد و نه اینکه تنها مسئله مولفان کتاب‌های درسی و یا معلمان باشد.

مسئله حل کن‌های کارا و واقعی بطور مداوم آنچه را که انجام می‌دهند بازبینی و کنترل می‌کنند و اصلاح می‌نمایند. آنها مطمئن می‌شوند که مسئله را می‌فهمند. اگر مسئله‌ای نوشته شده باشند ان را با دققت و با توجه عمیق می‌خوانند، اگر مسئله بطور شفاهی گفته شود، آنها آنقدر سوال می‌پرسند تا آن را بفهمند. مسئله حل کن‌های کارا و واقعی به کرات نقشه می‌ریزنند. پژوهش‌ها مشخص می‌کنند که شکست‌ها یا عدم موفقیت

^۱ National Council of Teachers of Mathematics

^۲Sternberg

های حل مسئله دانش آموزان غالباً مربوط به فقدان دانش ریاضی آن ها نیست، بلکه متعلق است به استفاده ناموثر و ناکارای آنچه که آن ها می دانند [۱۵].

در کتاب اصول و استانداردها برای ریاضیات مدرسه آمده است که برنامه های آموزشی از پیش دبستان تا پایه دوازدهم باید همه دانش آموزان را قادر سازد که دانش جدید ریاضی را از مسیر حل مسئله بسازند و بنا کنند و مسئله هایی که از درون ریاضیات و از دیگر زمینه ها ناشی می شوند را حل کنند. چگونه حل مسئله می تواند به فراغیران کمک کند، ریاضیات را یاد بگیرند؟ مسئله های خوب این شانس را به دانش آموزان می دهد که آنچه را می دانند تحکیم بخشنند و توسعه دهنند و هنگامی که خوب انتخاب شده باشد میتواند محرک و برانگیزاننده ی یادگیری ریاضیات باشد.

با وجود تقاضاهای درخواست ها به روی آوردن به رویکرد های حل مسئله در آموزش ریاضی، انتقال از آموزش حقایق و رویه های ریاضی به آموزش همراه با تاکید بر فهم و درک ریاضی و مهارت های تفکر، کند و مشکل بوده است. بسیاری از معلمان مجاب نشده اند که شیوه های سنتی باید کنار گذاشته شوند. اکثر آن هایی هم که مایل به تغییر هستند، اطمینان ندارند که چگونه باید این کار را انجام دهند (مکینتاش و جرت، ۲۰۰۰).

دانش آموزان برخی از کشورها مانند ژاپن نتایج مناسبی در ارزیابی های بین المللی کسب کرده اند. در توضیح چرایی این نتیجه، بررسی ها نشان می دهد که کلاس های درس ریاضی ژاپن اختلافات اساسی با سایر کشورها دارد. علی رغم اینکه در برنامه درسی فعلی ژاپن به واژه ای حل مسئله توجه چندانی نشده است، عمدۀ فعالیت های کلاس درس ریاضی این کشور پیرامون حل مسئله شکل گرفته است و جالبتر اینکه در کلاس های درس مختلف ریاضی ژاپن، روش تدریس کمابیش مشابهی در جریان است، روشی که شاید بتوان گفت منحصر به ژاپن است [۸].

معلمان ژاپنی از حل مسئله به عنوان یک رویکرد قوی برای تدریس ریاضی استفاده می کنند. چند ویژگی بارز در رویکرد ژاپنی ها نسبت به حل مسئله وجود دارد. یکی از این ویژگی ها این است که کلاس حل مسئله در ژاپن حتی بعد از اینکه هر کدام از دانش آموزان به راه حل مسئله دست پیدا کردنده، تمام نمی شود. معلمان ژاپنی بر این باورند که بخش اصلی هر درس زمانی شروع می شود که دانش آموزان جواب مسئله را پیدا می کنند. بعد از اینکه دانش آموزان جواب های خود را ارائه می دهند، معلم بحث گسترده ای را با آنها شروع می کند و شباهت ها و تفاوت های راه حل هایی که دانش آموزان به آن رسیده اند را با هم مقایسه می کند. یکی از اختلافات اساسی بین فعالیت های کلاسی در ایران با ژاپن و سنگاپور در این است که در کشور ما وقتی از

دانش آموزان خواسته می شود که بر روی مسائل به صورت فردی کار کنند قبلًا مثال مشابهی برای آنها در کلاس حل شده است، اما در ژاپن و سنگاپور معلم روش حل مسئله را به دانش آموزان نشان نمی دهد [۸]. اغلب دانش آموزان فدای حرفه ای بودن ما معلمین می شوند. مطالبی که باید به آن ها داده شود زیاد است و ما نتایج مطالعات و کشفیات ریاضی خود را به صورت مرتب شده ای به آن ها ارائه می دهیم، در نتیجه آن ها زودتر مهارت پیدا می کنند اما پیدا کردن این مهارت نتایج نامیمونی نیز در بر خواهد داشت. چه دانش آموزان فکر می کنند که همه ریاضیات شناخته شده است و باید آن ها را مثل گرامر زبان آنقدر تکرار کرد تا یاد گرفته شود و در این یادگیری، برای آن ها هیچ نوع هیجان، لذت کشف و خلاقیت وجود ندارد بلکه تنها یک رضایت کوچک و ساده از انجام کار در بر خواهد داشت (کمک به کودکان در یادگیری ریاضیات).

انتخاب و دنبال کردن شیوه های مناسب، اصلاح و ترمیم انتخابهای نا مناسب و درکل وارسی و نظارت دقیق بر فرایند حل مسئله هر دو به یک اندازه اهمیت دارند. در بررسی موضوعی می توان به اشتباهاتی که در اثر بی توجهی رخ داده است پی برد. در بررسی کلی با مروری بر حل مسئله ممکن است روش های دیگری بدست آید، ارتباط با موضوع آشکار شود که به ظاهر نامربوط به نظر می رسد و گاهی تکنیک مفیدی به دست آید که شخص بتواند آن را به رهیافت کلی مسئله حل کردن خود بیفزاید.

تکلیف حل مسئله "خوب" دارای ویژگی های زیر است (مکینتاش و جرت، ۲۰۰۰):

- دانش آموز را درگیر و علاقه مند می سازد،
- قابل کاربرد در جهان واقعی است،
- با علاقه دانش آموز مرتبط است،
- مساوات را رعایت می کند زیرا همه دانش آموزان را در بر می گیرد،
- درگیری فعالان را ارتقا می بخشد،
- حاوی محتوای ریاضی مهمی است،
- با سایر مسئله ها و مفهوم های ریاضی مرتبط می شود،
- در راستای برنامه درسی ریاضی جاری است،
- با سایر حوزه های موضوعی تلفیق می شود،
- باز-پاسخ و غیر معمولی است،
- امکان استفاده از رویکردها و راه حل های چند گانه را ایجاد می کند،
- به سادگی با استفاده از یک رویه ای از پیش آموخته شده، قابل حل نیست،
- چالش برانگیز و در عین حال قابل دست یابی توسعه دانش آموزان است،

- نیازمند پافشاری است،
- به خوبی طرح شده است،
- حاوی واژه های شفاف و بدون ابهام است،
- انتظارات را شرح می دهد،
- پاسخ های قابل نمره دادن را بر می انگیزد.

توصیه های زیر برای کمک به حل مسئله توسط کودکان و دانش آموزان مفید به نظر می رسند [۴]:

- دانش آموزان باید با مسائلی روبرو شوند که راه حل آن ها روشن نیست، آن ها باید به آزمودن بسیاری از راه های مختلف حل مسئله تشویق شوند.
- لازم است مسئله ها در حدی مشکل باشند که برای دانش آموزان چالش ایجاد کنند، اما سختی مسئله ها نباید به اندازه ای باشند که آن ها را تبدیل به یک معماهی غیر قابل حل کند.
- کودکان تصور می کنند که مسائل باید به سهولت حل شوند.
- به طور کلی دانش آموزان برای حل مسائل قالبی یک مرحله ای، نظیر آنچه که در کتاب های درسی عرضه می شود، موفق هستند.
- راهبردهای حل مسئله را می توان صراحتا آموزش داد.
- تدریس موثر حل مسئله به زمان احتیاج دارد (زمان برای درک موضوع، زمان برای کشف مسیر حل و زمان برای فکر کردن به جواب).

رشد تفکر جبری دانش آموزان در دوره های ابتدایی: درس هایی از سنگاپور و چین

برنامه درسی مدارس ابتدایی چین برآن است تا لاقل سه عادت فکری را در دانش آموزان رشد دهد. اولین عادت تفکر، بررسی روابط کمی از جنبه های مختلف است. دانش آموزان به طور مداوم، و با فراهم نمودن فرصت هایی ، تشویق می شوند تا یک رابطه کمی را به روش های متفاوتی نمایش دهند. در سراسر برنامه درسی مدارس ابتدایی چین، مثال ها و مسائل فراوانی وجود دارند که نیازمند شناسایی روابط کمی و نمایش آنها

به شیوه های چند گانه توسط دانش آموزان هستند. برای مثال در مسئله زیر از پایه ۲، روابط کمی شامل مقدار پول پرداختی به صندوقدار، پول برگشتی [از طرف صندوقدار] و بهای دو باطری است:

زائورینگ دو باطری خرید و ۶ یوان به صندوقدار دادو $\frac{6}{24}$ یوان پس گرفت. بهای هر باطری چقدر است؟
به معلمان در کتاب مرجع توصیه می شود که اجازه دهنده دانش آموزان رابطه کمی را از راههای مختلفی از قبیل موارد زیرنشان دهند:

$\text{پول برگشتی} = \text{بهای دو باطری} - \text{مقدار پول پرداختی به صندوقدار}$

$\text{مقدار پول پرداختی به صندوقدار} = \text{پول برگشتی} + \text{بهای دو باطری}$

$\text{بهای دو باطری} = \text{پول برگشتی} - \text{مقدار پول پرداختی به صندوقدار}$

دومین عادت تفکر، حل یک مسئله با استفاده از هر دوره یکرد حسابی و جبری است. انتظارات از دانش آموزان در حل مسائل به شکل حسابی و نیز جبری به شیوه های مختلف را آشکارا می توان در برنامه درسی چین دید و این چنین انتظاراتی توسط معلمان چینی در کلاس های درس رایج هستند (کای، ۲۰۰۴). علاوه بر این، از دانش آموزان خواسته می شود که روش های حسابی و روش های جبری بازنمایی روابط کمی را با هم مقایسه کنند. به طور مثال در پایه ۵ دانش آموزان و معلم می توانند روش های مختلف برای حل مسئله زیر را مورد بحث و مقایسه قرار دهند:

مدرسه ابتدا یک لیمینگ مبلغی برای خرید ۱۲ توب بسکتبال، از قرار ۲۴ یوان برای هر یک کنار گذاشته است. قبل از خرید این توب ها آن ها تصمیم گرفتند که ۱۴۴ یوان از این مبلغ را برای خریدن تعدادی توب فوتبال هزینه کنند. آن ها چند توب بسکتبال می توانند بخرند؟

راه های حسابی

راه حل اول: محاسبه مبلغ اصلی و سپس کم کردن آن از پول صرف شده برای توب های فوتبال:

$$(24 \times 12 - 144) \div 24 = 6$$

راه حل دوم: کم کردن تعداد توب های بسکتبالی که حالا نمی تواند بخرد از تعداد ۱۲ توب اولیه:

$$12 - (144 \div 24) = 6$$

راه های جبری:

راه حل سوم:

فرض کنیم که مدرسه هنوز می تواند لاتوب بسکتبال بخرد:

$$(24 - 144 \times 12) = 24x$$

درنتیجه: $x = 6$

راه حل چهارم:

فرض کنیم که مدرسه هنوز می تواند لاتوب بسکتبال بخرد:

$$24 \times 12 = 24x + 144$$

درنتیجه: $x = 6$

راه حل پنجم:

فرض کنیم که مدرسه هنوز می تواند لاتوب بسکتبال بخرد:

$$12 = (144 \div 24) + x$$

درنتیجه: $x = 6$

در برنامه درسی چین، پس از اینکه حل معادله مطرح شد، دانش آموزان فرصت هایی را برای استفاده از یک رویکرد حل معادله برای حل مسائل کاربردی همزممان با یادگیری آمار، درصد، کسرها، و نسبت و تناسب را دارند(کای، ۲۰۰۴b). این ترتیبات در برنامه درسی برای درک عمیق دانش آموزان از روابط کمی و کمک به آن ها برای درک ارزش رویکرد حل معادله بنا شده است. به طور مثال دانش آموزان در پایه ۶ تشویق می شوند تا چهار روش مختلف را برای حل مسئله درصد زیر به کار بزنند:

یک کارخانه فرآیند تولید محصول خود را اصلاح کرد. پس از آن، هزینه تولید یک محصول ۳۷.۴۰ یوان شد که ۱۵٪ کمتر از هزینه آن قبل از فرآیند اصلاح تولید محصول است. هزینه تولید همان محصول آن قبل از فرآیند اصلاح تولید محصول چقدر بوده است؟

راه حل اول: اگر هزینه پیش از اصلاح به عنوان واحد ۱ در نظر گرفته شود، هزینه اخیر کمتر از آن است.

هزینه پیش از اصلاح = x فرض کنیم

$$x - 15\%x = 37.4$$

$$(1 - 15\%)x = 37.4$$

$$85\%x = 37.4$$

بنابراین هزینه پیش از اصلاح ۴۴ یوان بوده است.

راه حل دوم:

اگر هزینه پیش از اصلاح به عنوان واحد در نظر گرفته شود، آن گاه ۳۷.۴۰ ۱۵٪ کمتر است یا

۱۵٪ = ۸۵٪ یعنی هزینه قبل از اصلاح. بنابراین هزینه پیش از اصلاح برابر است با:

$$37.4 \div 85\% = 44$$

راه حل سوم:

به طریق مشابه، اگر هزینه پیش از اصلاح به عنوان واحد در نظر گرفته شود، شکل زیر برای بازنمایی مسئله می تواند به کار گرفته شود. چون هزینه اخیر ۱۵٪ کمتر از هزینه قبل از اصلاح است، هزینه اخیر ۸۵٪ هزینه قبلی است. بنابراین هزینه پیش از اصلاح $44 = 37.4 \div 85\%$ یوان بوده است.

هزینه پیش از اصلاح

37.40

_____.....:

هزینه اخیر ۱۵٪

بنابراین هزینه پیش از اصلاح ۴۴ یوان بوده است.

راه حل چهارم:

به دلیل اینکه ۸۵٪ یک نسبت را نیز نمایش می دهد، نسبت هزینه قبل از اصلاح به بعد از اصلاح ۸۵ به

۱۰۰ است. این باید برابر نسبت ۳۷.۴۰ به x باشد. بنابراین:

$$37.4/x = 85/100, x = 44.$$

بنابراین هزینه پیش از اصلاح $44 = 37.4 \div 85\%$ یوان بوده است.

بدون شک رویکرد درخواست از دانش آموزان برای استفاده و مقایسه این چهار روش از راه حل های متفاوت (جبری، حسابی، تصویری و نسبت) بر اساس آن اصل است که در نظر گرفتن دیدگاه های چند گانه می تواند درکی عمیق از روابط بین کمیت ها را پرورش دهد.

مطابق برنامه درسی چین، حل یک مسئله با استفاده از هر دو رویکرد جبری و حسابی به دانش آموزان کمک می کند که روش های حسابی و جبری حل مسئله را بسازند. در سطح مدارس ابتدایی دانش آموزان چینی مسائلی شبیه مثال هایی که در این بخش داده شدند را حل می کنند که همه آن ها می توانند به شیوه حسابی حل شوند. همانگونه که ممکن است انتظار رود، در آغاز گذر به حل مسئله جبری برای دانش آموزان امری معمول است که تعجب کنند که چرا لازم است یک رویکرد حل معادله را یاد بگیرند. به هر حال پس از یک دوره زمانی استفاده از هر دو رویکرد دانش آموزان می توانند سودمندی استفاده از معادلات را برای حل اینگونه از مسائل ببینند. در سال های اخیر تعدادی از پژوهشگران در باره مفهوم "جبر در حساب"^۳ بحث کرده اند (به طور مثال، بریتو ایروین، راسل و همکاران). در حالیکه برنامه درسی ریاضی مدرسه ای چین مدعی چنین مفهومی نیست، استفاده از هر دو رویکرد جبری و حسابی برای حل مسائل می تواند کمک کند که به دانش آموزان جبر در حساب را نشان داد. اگرچه این کار رویکردهای حسابی و جبری را در مقابل هم قرار می دهد، همچنین به ملایم کردن مرزهای بین آن ها کمک می کند.

سه هدف در آموزش دانش آموزان برای حل مسائل از هر دو روش حسابی و جبری وجود دارد :

- ۱ - کمک به دانش آموزان برای دستیابی به یک درک عمیق از روابط کمی به وسیله بازنمایی آن ها به هر دو روش حسابی و جبری،
- ۲ - برای راهنمایی دانش آموزان برای کشف شباهت ها و تفاوت ها بین رویکردهای حسابی و جبری، به طوری که آنها توانمندی کلی تر رویکرد جبری را درک کنند و

^۳algebra in arithmetic

۳- برای توسعه مهارت تفکر دانش آموزان و همچنین انعطاف پذیری در استفاده از رویکردهای مناسب برای حل مسائل.

پست و همکاران (۱۹۸۸) نشان داده اند که "اول توصیف" و پس از آن محاسبه، یکی از ویژگی های کلیدی است که جبر را از حساب متفاوت‌تر سازد. مقایسه بین بین رویکردهای حسابی و جبری می‌تواند این ویژگی منحصر به فرد را پر رنگ سازد.

سومین عادت تفکر در ریاضیات مدرسه چینی استفاده از عملیات معکوس برای حل معادلات است. با شروع از پایه اول، تفریق به عنوان وارون جمع تعریف می‌شود. اگرچه عبارت "حل کردن" در پایه ۱ استفاده نشده است، دانش آموزان یاد می‌گیرند که معادلات را با شروع از پایه ۱ حل کنند و حل معادلات را در سراسر برنامه درسی ادامه می‌دهند. برای مثال، دانش آموزان در پایه اول به فکر کردن در مورد سوال زیر هدایت می‌شوند:

"اگر $3 = 1 +$ ، عدد داخل () چیست؟"

به منظور یافتن عدد داخل () تفریق $2 - 1 = 3$ مطرح می‌شود. در سراسر پایه اول به طور مداوم از دانش آموزان خواسته می‌شود که مسائلی مشابه را حل کنند. در پایه دوم ضرب و تقسیم با اعداد درست در ریاضیات ابتدایی مدرسه ای چین معرفی می‌شوند. تقسیم در ابتدا با استفاده از تسهیم‌های برابر معرفی می‌شود. همچنین تقسیم به عنوان وارون ضرب عرضه می‌شود: "چه چیزی در ۲ ضرب شود تا ۸ بدست آید؟" یعنی، اگر $8 = 2 \times$ () عدد داخل () چیست؟"

به علاوه، برنامه درسی چین بر تعمیم دادن از مثال‌های خاص تاکید می‌کند. به عبارت دیگر با بررسی مثال‌های خاص، دانش آموزان برای ساختن عبارات تعمیم یافته هدایت می‌شوند. دانش آموزان در یک گستره از نقاط مختلف برنامه درسی این عادت فکری را توسعه می‌دهند، به ویژه هنگامی که فرمول‌هایی برای پیدا کردن محیط، مساحت، و حجم معرفی، و یا زمانی که قوانینی عملیاتی ارائه می‌شوند، یا زمانی که الگوریتم میانگین حسابی مورد بحثقرار می‌گیرد. به ویژه، تعمیم دادن در سه عادت فکری مذکور در فوق در هم تنیده است.

برنامه درسی سنگاپور

در سنگاپور ، برخی از مفاهیم جبری به طور رسمی در پایه ششم ابتدایی (سن ۱۲ +) معرفی شده است. در این سطح به بچه ها چگونگی ساختن ، ساده کردن ، و ارزیابی عبارات جبری با یک متغیر آموزش داده می شود. مفهوم حروف در این سطح به عنوان متغیر معرفی شده است. مفهوم معادلات و دیگر جنبه های ساختاری جبر در دوره قبل از متوسطه (سن ۱۳ + بعد) توسعه داده می شود. به هر حال، برنامه درسی ریاضیات ابتدایی سنگاپوری ، طیف گسترده ای از تجارت را برای کمک به کودکان به منظور توسعه تفکر جبری فراهم می کند و این توسعه با استفاده از "روش مدل"^۴ و یا "معادلات تصویری"^۵ برای تجزیه و تحلیل اجزاء و کل، تعمیم و تخصیص و انجام دادن و انجام ندادن امکان پذیر می شود. حل مسائل کلامی حساب و جبر یک مولفه کلیدی در هر سطح از برنامه درسی ریاضی ابتدایی سنگاپور (طراحی برنامه درسی و بخش توسعه، [CPDD]^۶ در سال ۱۹۸۳ وزارت آموزش سنگاپور به طور رسمی در برنامه درسی ریاضی ابتدایی راهیابی^۷ شامل رسم نمودار و یا الگو را مطرح کرد. این راهیاب به عنوان ابزاری برای حل مسائل حسابی، همچنین مسائل جبری، مسائل کلامی شامل اعداد صحیح ، کسر ، نسبت و درصد در نظر گرفته شده بود(کاو،^۸ ۱۹۸۷).

اعتقاد بر این بوده که اگر دانش آموzan با ابزاری برای تجسم یک مسئله کلامی مجهر شوند- که آن را تبدیل به یک مسئله ساده کلامی حسابی یا جبری می کند- ساختاری که شالوده مسئله را پی ریزی نموده است آشکارمی شود. هنگامی که کودکان ساختار مسئله را درکنند احتمال بیشتری وجود دارد که آن را حل کنند(کاو، ۱۹۸۷).

در پایه های اولیه، تصاویری از اشیاء واقعی در ابتدا به عنوان مدلی برای موقعیت های مسئله استفاده می شود، اما پس از آن تصاویر با مستطیل هایی که بیشتر انتزاعی هستند جایگزین می شوند. به عنوان مثال تصاویر واقعی ماشین ها و سپس مستطیل ها برای حل مسئله زیر در پایه دوم مورد استفاده قرار می گیرد:

^۴model methods

^۵pictorial equations

^۶Curriculum Planning & Development Division

^۷heuristic

^۸Kho

علی هشت ماشین اسباب بازی و دیوید ۶ ماشین اسباب بازی دارد. آن‌ها با هم چند ماشین اسباب بازی دارند. این رویکرد تصویری که به موازات پیشرفت سطوح تحصیلی به طور فزاینده‌ای پیچیده‌تر می‌شود، در راهنمای معلم پایه اول معرفی شده است. همچنانکه دانش‌آموزان سال‌های ابتدایی را طی می‌کنند، روش مدل برای حل مسائل جبری شامل مجھولات، مفهوم جز – کل و استدلال نسبتی به کار گرفته می‌شود. در هر مورد مستطیل‌ها به دانش‌آموزان اجازه می‌دهند که مجھولات را به مانند چیزهایی که معلوم هستند تلقی نمایند. این به آن دلیل است که مجھولات نمایش داده شده با واحد‌های مستطیلی می‌توانند به عنوان شناخته شده‌ها تلقی شوند، اگر چه که یک واحد تعداد نامشخصی از اشیا را نمایش می‌دهد.

راجو و سامی ۴۱۰ دلار را بین خودشان تقسیم کردند. راجو ۱۰۰ دلار بیشتر از سامی دریافت کرد. سامی چند دلار دریافت کرد.

$$= ۳۱۰$$

$$= ۱۵۵$$

سامی ۱۵۵ دلار دریافت کرد.

شکل ۱. حل معادله تصویری

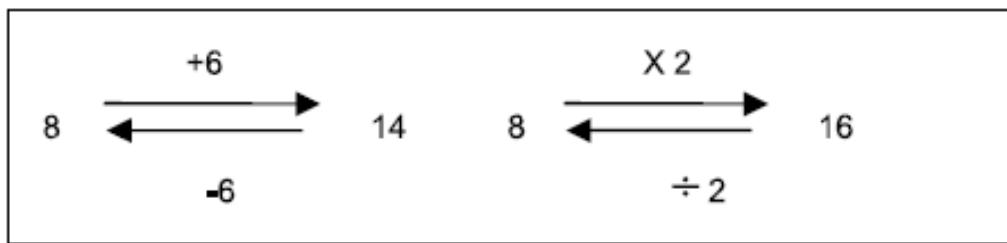

شکل ۱ مثالی از پایه پنج است. مستطیل یا واحد سامی مولد همه ارتباطات ارائه شده در مسئله است. مستطیل راجو وابسته به مستطیل سامی است، به این شکل که سهم راجو با یک واحد همانند با مستطیل سامی به اضافه مستطیل دیگری که نمایش دهنده رابطه جزئی 100 دلار بیشتر است. با استفاده از مدل ترسیم، یک معادله تصویری نمایشگر مسئله تشکیل می شود، و اگر حرف X جایگزین واحد سامی شود معادله جبری $X = 410 + 100X$ تولید می شود. استفاده از مستطیل به عنوان یک واحد نمایش دهنده مجھولات یک ارتباط تصویری را با ایده مجرد تر حروف نمایش دهنده مجھولات را فراهم می کند. تمام ساختار مدل می تواند به عنوان معادله تصویری توصیف شود.

به طور خلاصه، کودکان مسائل کلامی را با استفاده از "روش مدل" با ساخت معادلات تصویری - که نشان دهنده تمام اطلاعات موجود در مسئله کلامی به عنوان یک کل منسجم به عوض بخش های مجزا است - حل می کنند. برای حل کردن مجھولات، دانش آموزان اعمالی را که به طور ضمنی در معادلات تصویری انجام شده اند را باز می کنند. این رویکرد به آن ها کمک می کند که دانش خودشان را از خواص چهار عمل اصلی ارتقا دهند. هدف از به کار گیری "روش مدل" توضیح داده شد در بالا این است که یک مسیر هموار از کار با مجھولات در فرم انتزاعی کمتر به سوی استفاده از حروف انتزاعی تر در جبر رسمی دوره متوسطه فراهم کند. علاوه بر استفاده از معادلات تصویری برای تجزیه و تحلیل روابط جز-کل، دو مین ایده بزرگ در برنامه درسی سنگاپور از طریق بررسی ساختارها در الگوها بسط داده شده است. دانش آموزان با فعالیت های تشخیصی الگوهای عددی و هندسی آماده می شوند. چنین فعالیت هایی مستلزم این است که دانش آموزان الگو را مشخص کنند و سپس قاعده ای را که برای ادامه الگویی که مشاهده می کنند ساخته اند تعمیم دهند. گنجاندن فعالیت های بسیاری از جمله موارد بالا در مواد برنامه درسی نشان می دهد که در ریز مواد برنامه درسی ریاضیات ابتدایی سنگاپور، فرآیند های فکر کردن - تعمیم و تشخیص - از جایگاهی با اهمیت بالا برخوردار است. علاوه بر این کودکان با گستره ایاز فعالیت هایی که رشد دیگر عادات تفکر جبری را پرورش می دهند - "انجام یک عمل و وارون آن"^۹، ساخت قواعدی برای بازنمایی توابع، و همچنین مجرد سازی از محاسبات - آماده می شوند (دریسکول^{۱۰}، ۱۹۹۹). به عنوان مثال، بر فرآیند "انجام یک عمل و وارون آن"، در راهنمای معلم

^۹doing and undoing
^{۱۰}Driscoll

برنامه درسی سنگاپور وقتی که برای اولین بار معلمان چهار عمل اصلی را معرفی می کنند، تاکید می شود. به طور خاص در بخش "جمع و تفریق" تذکرات در راهنمای معلم پایه دوم پیشنهاد می کنند که معلمان روابط بین جمع و تفرق و نیز ضرب و تقسیم را - همان گونه که در شکل ۲ نشان داده شده است - پر رنگ سازند.

شکل ۲: اعمال معکوس در پایه دوم برنامه درسی سنگاپور

عادت تفکر و ساختن قواعدی برای بازنمایی توابع، و همچنین درک حروف در نقش متغیرها، با یک رویکرد تابعی بسط داده می شود. از طریق این رویکرد، کودکان درگیر فعالیت‌های می‌شوند که به آنها کمک می‌کنند تا مفهوم نقطه ای^۱ از تابع را توسعه دهند. این کار با جستجوی روابط ارائه شده در مجموعه زوج‌های مرتب نمایش دهنده ورودی و خروجی از موقعیتهای مسئله انجام می‌گیرد (به عنوان مثال، $(1, 2)$, $(2, 1)$, $(x, 2x)$, $(3, 6)$, \dots , (4)). تکالیف از فعالیت‌های عددی ساده که در آن دانش آموزان مشغول انجام یک عمل و وارون آن هستند به استفاده از حروف برای تعمیم دادن عمل که در آن خروجی از یک ورودی داده شده بدست می‌آید در تغییر هستند. همان‌طور که دانش آموزان این فعالیت‌ها را انجام می‌دهند، به این سوال فراخوانده می‌شوند، "قانون این الگو چیست؟" این مفهوم برای اولین بار از طریق فعالیت‌های تکمیلی در راهنمای معلم پایه دوم - که به منظور کمک به دانش آموزان برای به خاطر سپردن قوانین ضرب و حل مسائل کلامی طراحی شده‌اند - مطرح می‌شود (شکل ۳ را ببینید).

رویکرد تابعی در پایه سوم دانش آموزان را با تجربیاتی شامل ادامه الگوهای عددی نوشتاری متوالی و تکالیفی که مستلزم جستجو برای الگوهای عددی ارائه شده در جدول‌ها هستند، مجهز می‌کند. در اینجا به دنبال قوانینی هستند که اعداد در یک سطر / ستون را با اعداد در دیگر سطر / ستون مرتبط سازند و درنتیجه

^۱pointwise

معرفی غیر رسمی مفهوم نقطه ای تابع که در پایه دوم شروع شده بود تداوم می یابد. در برنامه درسی ریاضی سنگاپور، این فعالیت ها نوعاً در بافتی که برای دانش آموزان آشناست به آنان ارائه می شود.

پیچیدگی فرایند انجام یک عمل و وارون آن در پایه سوم بیشتر می شود. به طور مثال در راهنمای معلم دانش آموزان برای تعیین عدد ورودی از خروجی داده شده پس از دو عمل به چالش کشیده می شوند. ۳۰ تا به یک عدد اضافه کنید. سپس از مجموع ۳۵ را کم کنید. حاصل ۲۷ است. عدد اصلی چیست؟

در پایه ششم یک رویکرد تکاملی برای معرفی غیر رسمی توابع (تصویری به نمادین) - با معرفی قوانین غیر بازگشتی، و مفهوم حرف به عوض متغیر- به کار گرفته می شود.

1	\rightarrow	99
2	\rightarrow	199
3	\rightarrow	299
4	\rightarrow	399
5	\rightarrow	<input type="text"/>

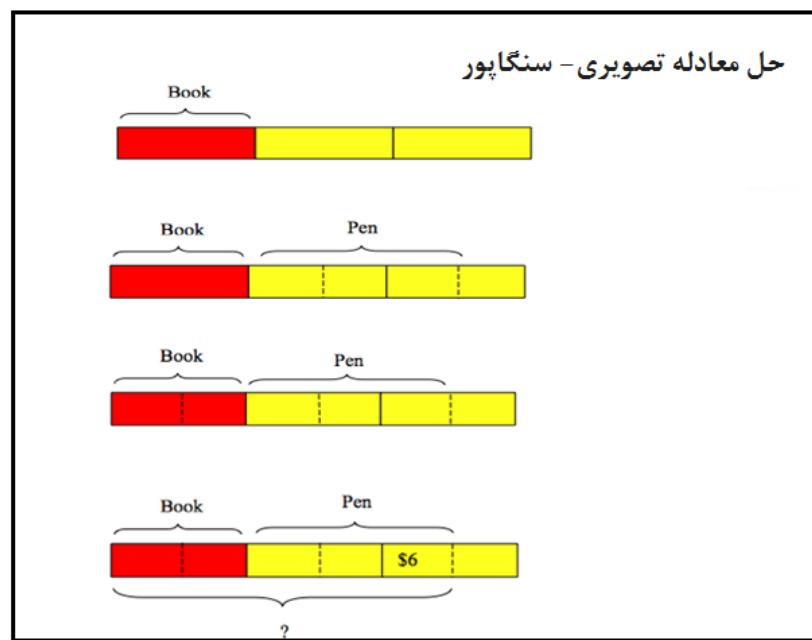
شکل ۳: معرفی غیر رسمی تابع در برنامه درسی پایه دوم سنگاپور(بررسی الگو یافتن اعداد جاافتاده)

راهبردهای حل مسئله - راه حل های متفاوت

امروزه از دانش آموزان انتظار می رود که گستره‌ی متنوعی از راهبردهای مناسب برای حل کردن مسئله‌ها را به کار گیرند. برنامه‌های درسی بسیاری از کشورها مانند چین، ژاپن و آمریکا بر استفاده دانش آموزان از راهبردهای متفاوت حل مسئله تاکید دارند. راهبردهایی که در آموزش ریاضیات مدرسه‌ای می‌توانند استفاده شوند، شامل بکارگیری شکل، جست وجوی الگو، فهرست کردن همه حالت‌های ممکن، بررسی مسئله با مقادیر یا حالات‌های خاص، کار رو به عقب، حدس زدن و آزمودن، تولید یک مسئله معادل و خلق یک مسئله‌ی ساده

تر و مانند آن هستند. یک سوال واضح و بدیهی این است که چگونه باید این راهبردهارا آموزش داد؟ بیست واندی استراتژی نیرومند عنوان شده در کتاب چگونه مسئله حل کنیم(پولیا)، در حقیقت از دویست سیصد استراتژی ضعیف تر اما عملاً مفید تشکیل یافته است. این استراتژی‌ها را می‌توان یاد داد اما زیادبودن تعداد آن‌ها خود مشکل تازه‌ای می‌آفریند. شما باید بدانید از این سیصد تکنیکی که بالقوه در اختیار دارید، کدام یک را در چه موقعی می‌توان به کار بست. اگر ندانید که چگونه از روش‌ها استفاده کنید، دانستن روش درست کمک چندانی نخواهد کرد. راهی که پژوهش‌ها برای حل این مشکل پیشنهاد می‌کنند، تاکید بر روی تعداد کمتری راهبرد در زمان بیشتر و در عوض عمق بخشیدن به فرآیند حل مسئله است. به طور نمونه راهبرد رسم شکل خود شامل تنوعی از راهبردهای جزئی تر است. در نتیجه این امکان وجود دارد که یک مسئله به کمک یک راهبرد معین و از چندین روش حل شود و در عین حال به کمک راهبرد دیگری نیز از چند روش حل شود. در اینجا مثال‌هایی را برای توضیح بیشتر ارائه می‌کنیم.

مثال. دانش آموزی $\frac{1}{3}$ پولش را کتاب خرید و $\frac{1}{4}$ از باقیمانده پول را صرف خرید یک قلم کرد. اگر ارزش قلم ۶ دلار بیشتر از قیمت کتاب باشد، روی هم چقدر پول خرج کرده است؟

از ۱۵۱ دانش آموز سنگاپوری پایه ۵ خواسته شده بود که مسئله "وسائل" را حل کنند، که نزدیک به نیمی از آن ها به طور صحیح رویکرد معادله تصویری را برای حل مسئله به کار بردند (کای و همکاران، ۲۰۱۱).

- در یک حراجی خانم تان ۵۳۰ دلار باری یک میز، صندلی و اتو پرداخت. قیمت صندلی ۶۰ دلار بیشتر از قیمت اتو بود. قیمت میز ۸۰ دلار بیشتر از قیمت صندلی بود. قیمت صندلی چقدر بود؟

T		80
C	?	60
I		

$80 + 60 = 140$
 $140 + 60 = 200$
 $530 - 200 = 330$
 $330 \div 3 = 110$
 $110 + 60 = \underline{\underline{170}}$

سعی کنید برای مثال های اخیر راه حل های دیگری نیز ارائه کنید. در سال ۱۹۸۳ وزارت آموزش سنگاپور به طور رسمی در برنامه درسی ریاضی ابتدایی راهیابی شامل رسم نمودار را مطرح کرد. این راهیاب به عنوان ابزاری برای حل مسائل حسابی، همچنین مسائل جبری، مسائل کلامی شامل اعداد صحیح، کسر، نسبت و درصد در نظر گرفته شده بود (کاو، ۱۹۸۷) اعتقاد بر این بوده که اگر دانش آموزان با ابزاری برای تجسم یک مسئله کلامی مجهز شوند- که آن را تبدیل به یک مسئله ساده کلامی حسابی یا جبری می کند- ساختاری که شالوده مسئله را پی ریزی نموده است آشکار می شود. هنگامی که کودکان ساختار مسئله را درک کنند احتمال بیشتری وجود دارد که آن را حل کنند (کاو، ۱۹۸۷).

همان گونه که دریافت از راه دو حس مختلف را ترجیح می دهیم، به همان گونه مقاعد شدن از راه دو استدلال متفاوت را ترجیح می دهیم (پولیا). اطلاع از اینکه مسائل می توانند با راه های مختلف حل شوند در روشی که دانش آموزان با مسائل برخورد می کنند تاثیر خواهد گذاشت. دانش آموزی که فکر می کند تنها یک "راه درست" برای حل مسئله وجود دارد ممکن است که روی مسئله خاصی مدتی فکر کند و اگر توفیقی حاصل نکرد آن را رها کند و منتظر بماند تا در کلاس تکنیک حل به او ارائه شود و این الگویی است که بیشتر دانش آموزان ما در مدرسه بکار می گیرند. شاگردی که فکر می کند جا برای کشف ریاضی وجود دارد و از آن استفاده می کند، احتمال زیاد دارد که با مسئله بیشتر در گیر شود، پیوند هایی برای خودش پیدا کند و شاید به یک راه حل غیرمنتظره ای دست یابی پیدا نماید ([۴]).

مسئله باز پاسخ

در بیشتر مواقع مسائل رایج مورد استفاده در تدریس و همچنین کتاب‌های ریاضی در دوره‌های ابتدایی و متوسطه یک ویژگی مشترک دارند که یک و تنها یک پاسخ صحیح دارند. مسائل به گونه‌ای فرمول بندی شده‌اند که پاسخ‌ها صحیح یا غلط هستند و پاسخ صحیح یکتاست. این گونه مسائل را بسته یا کامل می‌نامند (شیمادا و بکر، ۱۹۷۷).

در حل مسئله پاسخ - باز مسئله چندین پاسخ احتمالی خواهد داشت که می‌توان آن‌ها را به چندین روش به دست آورد و تمرکز نه بر روی پاسخ مسئله، بلکه بر شیوه‌های رسیدن به پاسخ است (مکینتاش و جرت، ۲۰۰۰). یکی از فواید تکلیف بازپاسخ نسبت به بسته پاسخ این است که به سهولت قابل استفاده برای کلاس‌های ناهمگن است زیرا دانش آموزان می‌توانند تکلیف را در سطوح متفاوت و روش‌های متفاوت پی‌گیری کنند. نشان داده شده عموماً تکالیف باز پاسخ برای گستره وسیع تری از دانش آموزان قابل دسترس تر از مثال‌های بسته هستند. مسئله‌ی بازپاسخ مسئله‌ای است که پاسخ‌های صحیح متعددی برای آن وجود دارد و دانش آموزان می‌توانند در سطحی که مناسب است، به آن پاسخ دهند و سطح معمول درک خود را نشان دهند (کای کو، ۲۰۰۹).

مسائل معمول در ریاضی معمولاً هدف خاصی را دنبال می‌کنند، در حالی که یک سوال باز است که برای حل یک مساله یا معما در عرصه‌ای وسیع تر به کار گرفته می‌شود. یک مساله مشخص دارای نقطه‌ای پایانی است اما مساله باز پاسخ در طیف گسترده‌ای عمل می‌کند و نقطه‌ی پایانی دورتری دارد؛ شیمادا و بکر دریافتند آموزش مفاهیم بالاتر چون مشتق و انتگرال به دانش آموزان لزوماً به معنای استفاده دانش آموزان از فرایندهای پیچیده تر ذهنی و مهارت‌های ریاضی نیست به طور مثال یک دانش آموز ابتدایی می‌تواند در مقایسه با دانش آموز متوسطه در برخورد با یک مساله یکسان از عملکردهای پیچیده تر ذهنی استفاده کند.

۱. کدامیک از اعداد زیر با بقیه متفاوت است؟

۱۵, ۲۰, ۲۳, ۲۵

دانش آموزان از پایه‌های مختلف پاسخ‌های متفاوتی به این سوال می‌دهند. به طور مثال:

۲۰. زیرا تنها عدد زوج در بین بقیه اعداد است.

- ٢٥٠ زیرا مربع کامل است.
- ٢٣٠ زیرا عددی اول است.
- ١٥٠ زیرا یکان آن فرد است.
- ١٥٠ زیرا حاصلضرب دو عدد اول دو قلو (٣ و ٥) است.
- ٢٠٠ زیرا حاصلضرب ارقام آن صفر است.
- ٢٣٠ زیرا سه تای دیگر (٢٥ و ٢٠ و ١٥) اضلاع یک مثلث قائم الزاویه هستند.
- ١٥٠ زیرا حاصلضرب ارقام آن فرد است.
- ٢٥٠ زیرا بر خلاف سه تای دیگر نمایش ساعتی از شبانه روز نیست.
- ... نظر شما چیست؟

مثال نمونه بسته: یک خرس قطبی حدود ۲۰ برابر وزن پیتر سنگینی دارد. اگر پیتر ۲۵ کیلو گرم باشد. جرم خرس قطبی چه قدر است؟

نمونه باز: یک خرس قطبی ۵۰۰ کیلو گرم سنگینی دارد. چند تا بچه نیاز دارید تا همان جرم را داشته باشد؟

جواب های مورد انتظار: چون صورت مساله بدون اشاره و راهنمایی است، راه حل می تواند "تقسیم"، "ضرب"، "جمع تکراری" یا "نسبت" باشد. این یک مساله معنا دار واقعی فاقد اطلاعات عددی کامل است؛ که به طور طبیعی کنجکاوی دانش آموز را برانگیخته و آنان باید مفروضات خود را بر داده های ناقص (وزن یک بچه) ساخته، و این نیازمند تصمیم سازی و حدسیه سازی بر میانگین وزن یک بچه از طریق ارتباط دانش آموزان با یکدیگر است.

طرح مسئله ریاضی

طرح مسئله ریاضی به عنوان تولید مسائل جدید، و نیز صورت بندی تازه‌ای از یک مسئله موجود تعریف شده است (سیلور، ۱۹۹۴). "به ندرت از دانش آموزان خواسته شده است که برای یک مسئله، فرایندی را ابداع کنند یا مسئله‌های خودشان را بر پایه ارزیابی از یک موقعیت یا داده، طرح کنند". توانایی طرح مسئله در آمریکا حداقل از سال ۱۹۹۸، به عنوان یکی از اهداف ریاضیات مدرسه‌ای در نظر گرفته شده و در چین از سال ۲۰۰۲ به اهداف ریاضیات مدرسه‌ای افروده شده است (یوان و سریرامن، ۲۰۱۰). لی وی (۲۰۰۷) می‌گوید: "در نظر گرفتن فعالیت‌های طرح مسئله در تدریس ریاضی به معلمان کمک می‌کند تا نسبت به ادراکات و دانش

ریاضی دانشآموزان بصیرت بهتری بدست آورند. همچنین می‌تواند به کاهش وابستگی آنها به معلم و کتاب درسی کمک کند". مزایای استفاده از تکالیف طرح مساله در کلاس‌های درس ریاضی در تمام پایه‌ها بررسی شده است و نمی‌توان نادیده گرفت که چنین تکالیفی می‌توانند روی ویژگیهای دیگر دانشآموزان تأثیر بگذارند از جمله روی: ۱) استعداد در ریاضیات، شامل درک و فهم و توانایی حل مسئله، ۲) نگرشها نسبت به ریاضیات، شامل حس کنجکاوی و علاقه، و ۳) احساس مالکیت نسبت به کار خود. به نظر کروتسکی (۱۹۷۶)، دانشآموزانی که در ریاضیات خوب هستند هنگامی که متنی حاوی داده‌های عددی به آنها رائه می‌شود می‌توانند سوالهای پنهان را ببینند برای مثال، در آزمونی برای شناسایی توانایی ریاضی دانشآموزان، آزمون از دانشآموزان می‌خواهد که سوالی طرح کنند که به دنبال متن زیر بباید: "مسافتی به طول ۱۵۵ متر با ۲۵ لوله با طولهای ۵ و ۸ لوله گذاری شده است." سوال ذکر نشده این است که "چه تعداد لوله از هر نوع کارگذاشته شده است؟". در سنگاپور، چارچوب برنامه درسی ریاضی بر حل مساله ریاضی تمرکز می‌کند. در زمرة اهداف برنامه درسی، اظهار امیدواری شده است که دانشآموزان قادر به "فرمولبندی" و حل مسائل باشند". همچنین تکالیف طرح مساله در کتاب‌های درسی مورد استفاده در مدارس ابتدایی سنگاپور رایج است.

در اینجا مثال‌هایی از طرح مسئله ریاضی دانشآموزان ارایه می‌شود.

پایه پنجم ابتدایی:

برای عبارت زیر مسئله ای طرح کنید و آن را حل کنید:

$$(145 - 75) - 30 =$$

مسئله طرح شده و حل شده توسط دانشآموز کلاس پنجم:

نادر ۳۰ تومان داشت، او په مخواهه ۵۴ تومان و په پرادره ۷۵ تومان داد، چقدر از پول پرایش پاچی مانده است!!

$$(145 - 75) - 30 = 70 - 30 = 40$$

مسئله ای بنویسید که پاسخ آن $\frac{1}{2} + 2$ باشد.

- علی 2 مداد دارد که $1/2$ آن را به رضا داد. روی هم چه قدر دارند؟
- در یک دریاچه ای 2 لیتر آب وجود دارد اگر $1/2$ آب هم به آن دریاچه اضافه کرد آن دریاچه چه قدر آب دارد؟
- سارا 2 تومان پول داشت او از حساب خود $1/2$ از پولش را برداشت حال سارا در پیرون از پائک چه قدر دارد؟
- محمد 2 بسته آلو داشت. نصف یک بسته دیگر را هم خردید. حالا او چند آلو دارد؟
- علی 2 کیلو و حمید $1/2$ کیلوگرم وزن دارد. آن هاروی هم چند کیلوگرم وزن دارد؟

مسئله ای بنویسید که پاسخ آن $\frac{1}{2} + 2$ باشد.

- محمد 2 متر پارچه داشت. محمد $1/2$ آن را به علی داد پگویید کل پارچه چه قدر است؟
- زهراء $1/2$ و فاطمه $2/1$ از اتفاقی را نگ کردند. آنها روی هم چه قدر نگ کردند؟
- علی $1/2$ پولش را خرج کرد و محمد 2 پاییش را پول دارد. روی هم هد دوی آنها چه قدر پول داده اند؟

علی ۲۰۰۰ تومان پول داشت. $1/2$ پولش را خرج کرد و $1/2$ پولش را به خواهرش داد. حساب کنید چه قدر برای علی باقی مانده؟

بدفهمی ها

خطاهای محاسباتی و بی دقیقی، نظاممند (قابل پیش‌بینی) نیستند و ما عنوان «اشتباه» را به آن‌ها اختصاص می‌دهیم. اشتباهات معمولاً خطاهایی هستند که در اثر بی دقیقی رخ می‌دهند. هنگامی که معلم از دانش‌آموز می‌خواهد پاسخ‌هایش را بیازماید یا مجدداً محاسباتش را نگاه کند، چنانچه دانش‌آموز مفهوم تدریس شده را به خوبی درک کرده باشد، متوجه آن اشتباه می‌شود (باتل، ۱۳۸۹). ولی خطاهای نظاممند که تحت عنوان

«بدفهمی» شناخته می‌شوند، معمولاً زمانی رخ می‌دهند که در حالت خاص، ایده‌هایی در ذهن دانشآموز ایجاد می‌شود و سپس دانشآموز در حالت کلی این ایده‌ها را به طور نادرست تعمیم می‌دهد (سویگور، ۲۰۰۸). بدفعه‌ی دانشآموزان ممکن است از تجربیات و دانسته‌های پیشین آن‌ها در زندگی روزمره نشأت بگیرد و بطور جدی توسط دانشآموزان حفظ شود و لذا نتایج حاصل از یادگیری آن‌ها را به تأخیر اندازد. در ادامه نمونه‌هایی از بدفعه‌ی های دانشآموزان در پایه‌های مختلف ارائه می‌شود.

نمونه ۱: برخی از بدفعه‌ی های دانشآموزان در ارتباط با مفهوم عدد اعشاری

$\frac{1}{35} = \frac{1}{35}$ $\frac{1}{7} = \frac{1}{7}$ $0.544444 = 0.54$	$0.100 = 0.100$ $\frac{2}{3} = 0.666\ldots$ $0.3 < 0$ $0.023 = 0.023 = 0.023$
---	--

نمونه ۲: برخی از بدفعه‌ی های دانشآموزان در ارتباط با مفهوم کسر(تیمز)

کدام یک از کسرهای زیر از $\frac{1}{2}$ بزرگتر است؟

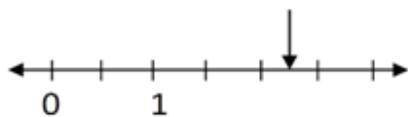
$\frac{3}{10}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{3}{6}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{5}$

نتایج در جدول ارائه شده است.

د			ج			ب			الف			کد
2003	2007	2011	2003	2007	2011	2003	2007	2011	2003	2007	2011	
۴۸.۳	۵۰.۸	۴۷	۴۰.۳	۴.۵	۶.۲	۸.۴	۸.۶	۹.۹	۳۷.۷	۲۹.۷	۳۳.۳	ایران
۳۱.۴	۳۳.۶	۳۲	۵.۴	۶.۵	۶.۱	۹.۱	۹.۳	۱۰.۸	۴۷.۸	۴۴.۱	۴۶.۱	مقیاس بین المللی

نمونه ۳: برخی از بدفعه‌ی های دانشآموزان در ارتباط با بازنمایی یک عدد اعشاری(حجم نمونه ۱۹۶ نفر)

پیکان چه عددی را روی محور اعداد نمایش می‌دهد؟ آن را به صورت یک عدد اعشاری بنویسید.

نتایج را در جدول مشاهده می‌کنید.

درصد فراوانی		فراآنی	نوع پاسخ‌های ارائه شده	
29		57	۲/۲۵	پاسخ صحیح
66	51	129	100	۲/۵
	8		15	۰/۲۵
	6		13	۲/۴
	1		1	5
5		10	عدم پاسخگویی	
100		196	جمع کل	

پاسخ‌های نادرست

منابع

- [۱] باتل، گیل (۱۳۸۹). روش تدریس ریاضی در دوره ابتدایی، (متجم: شهرناز بخشعلی زاده)، چاپ اول. تهران، انتشارات سمت، نشر اثر اصلی، ۲۰۰۵.
- [۲] پورعظمیما، زهرا؛ ریحانی، ابراهیم و بخشعلی زاده، شهرناز (۱۳۹۲). بررسی بدفهمی های دانش آموزان سال پنجم ابتدایی در ارتباط با مقایسه اعداد اعشاری. مجموعه مقالات پنجمین همایش ملی آموزش، ۲۶-۲۵ اردیبهشت. تهران: دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.
- [۳] پولیا، جورج (۱۹۶۲). خلاقیت ریاضی. ترجمه پرویز شهریاری (۱۳۷۵)، انتشارات فاطمی، چاپ سوم.
- [۴] کمک به کودکان در یادگیری ریاضیات (۱۳۹۱). مترجم مسعود نوروزیان، انتشارات مدرسه
- [۵] رضایی، اعظم؛ ریحانی، ابراهیم و یافتیان، نرگس (۱۳۹۳). بررسی راهبردهای مورد استفاده معلمان ریاضی پایه هفتم استان همدان در حل مسائل ریاضی. ششمین همایش ملی آموزش، ۱۸-۱۷ اردیبهشت. تهران: دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.

- [۶] ریحانی، ابراهیم و اسکندری، مجتبی (۱۳۹۲). بررسی فرایند طرح مسئله در آموزش ریاضی
- [۷] ریحانی، ابراهیم. بخشعلی زاده، شهرناز و معینی، تریفه (۱۳۸۸). بررسی سیر تکامل دانش مفهومی و دانش رویه ای ریاضی و رابطه‌ی بین آنها. *فصلنامه علمی پژوهشی نوآوری های آموزشی*، شماره ۲۹.
- [۸] ریحانی ابراهیم؛ احمدی، غلامعلی و کرمی زرندی، زهرا (۱۳۹۰). بررسی تطبیقی آموزش فرایند حل مسئله در برنامه درسی آموزش ریاضی دوره‌ی متوسطه‌ی کشورهای آمریکا، استرالیا، ژاپن، سنگاپور و ایران. *فصل نامه علمی پژوهشی تعلیم و تربیت*. شماره ۱۰۵، ۱۱۵-۱۴۱.
- [۹] سلیمانی ریزی، فاطمه و ریحانی، ابراهیم و (۱۳۹۳). افسانه‌ی پاسخ صحیح. *ششمین همایش ملی آموزش*، ۱۸-۱۷ اردیبهشت. تهران: دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی.
- [۱۰] غیبی، تاییس (۱۳۹۱): بررسی فرایند طرح مسئله ریاضی دانش‌آموزان ابتدایی. *پایان نامه کارشناسی ارشد آموزش ریاضی*, دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، دانشکده علوم پایه.
- [۱۱] مکینتاش و جرت (۲۰۰۰). آموزش حل مسئله ریاضی: تحقق یک چشم‌انداز، مروری بر ادبیات تحقیق. مترجمان زهرا گیلک و زهرا گویا (۱۳۸۵). *رشد آموزش ریاضی* (۸۶)، ۲۱-۴.
- [۱۲] Becker, Jerry p, Shigeru Shimada, *The open-ended approach: a new proposal for teaching mathematics*, ۱۹۹۷.
- [۱۳] Early Algebraization (۲۰۱۱), *Advances in Mathematics Education*, Springer-Verlag Berlin Heidelberg.
- [۱۴] MATHEMATICAL PROBLEM SOLVING Yearbook ۲۰۰۹, Association of Mathematics Educators (pp ۱۰۲-۱۱۶).
- [۱۵] NCTM. (۲۰۰۰). *Principles and Standards for School Mathematics*. Reston, VA: The National Council of Teachers of Mathematics, Inc.
- [۱۶] Silver, E. A. (۱۹۹۴). On mathematical problem posing. *For the Learning of Mathematics*, ۱۴(1), ۱۹-۲۸.

[۱۷] Sternberg, R.J. (۲۰۰۵). Cognitive Psychology. Fourth Edition. USA: Wadsworth.

[۱۸] YEAP Ban Har (۲۰۰۹). Mathematical Problem Posing in Singapore Primary Schools, in

[۱۹] Yee, Foong Pui .Using Short Open-ended Mathematics Questions to Promote Thinking and Understanding,۲۰۰۱.

نقش تکنولوژی در آموزش ریاضی

در متن کتاب درسی، مؤلفان تنها به استفاده از ماشین حساب تأکید داشته‌اند اما این به خاطر عدم دسترسی همه دانش‌آموزان به تکنولوژی کامپیوترهای شخصی، موبایل و تبلت است. بسیاری از مهارت‌های ریاضیات دبستانی به صورت نرم افزارهای طراحی شده برای کامپیوتر یا موبایل در دسترس هستند. طراحی نرم افزارهایی که مستقیماً با فعالیت‌های کتاب درسی مرتبط هستند، توسط مؤلفان تشویق می‌شوند. از معلمان انتظار داریم تا جایی که برای دانش‌آموزان امکان دارد از نرم افزارهای موجود، در آموزش خود استفاده کنند، چرا که بسیاری از فرصت‌های آموزشی که توسط نرم افزارها به وجود می‌آیند، بدون کمک تکنولوژی در کلاس درس غیرقابل اجرا هستند. به علاوه، فرنگ‌کار با نرم افزارها و استفاده از تکنولوژی در عصر ما، جزء سعادت‌آمیز اطلاعاتی محسوب می‌شود و دانش‌آموزانی که با تکنولوژی آشنایی ندارند برای زندگی در عصر اطلاعات، آمادگی لازم را ندارند.

از دانش‌آموزان در سطح دبیرستان انتظار می‌رود که از توانایی طراحی نرم افزارها برای کامپیوتر و موبایل برخوردار باشند، هر چند که به دست آوردن این مهارت در نظام آموزشی ما مورد حمایت قرار نگرفته است. استفاده از تکنولوژی ویدئو پروژکتور می‌تواند تا حدودی عدم دسترسی دانش‌آموزان به تکنولوژی را جبران کند. به این صورت که معلم از کامپیوتر استفاده کند و صفحه کامپیوتر را در ویدئو پروژکتور به نمایش بگذارد. اما متأسفانه همین مقدار تکنولوژی نیز در بسیاری از کلاس‌های درسی مدارس ما در دسترس نمی‌باشد.

با این حال بسیاری از کلاس‌هایی که در آنها ویدئو پروژکتور وجود دارد، از این تکنولوژی به نحو مناسب استفاده نمی‌شود. لازم است ابتدا یک نهضت استفاده از تکنولوژی در بین معلمان ریاضی ایجاد شود تا مقدمه ظهور چنین نهضتی در آموزش همه دانش‌آموزان فراهم آورده شود.

نقش «معما و سرگرمی» در آموزش ریاضی

«معما و سرگرمی» این فرصت را برای دانش‌آموز فراهم می‌کند که به یک تجربه ریاضی پردازد که پیش نیاز چندانی ندارد و دانش‌آموز می‌تواند به سرعت با محظوظ آشنا شود و آن را به کار بندد. خارج شدن از صحنه طولانی ارتباطات مفهومی نظام آموزشی در جهت رفع خستگی و ایجاد تنوع آموزشی نقش مهم را ایفا می‌کند. در کتاب

چهارم دبستان بخش «معما و سرگرمی» از یکسو، تجربه های به هم مربوط در نظریه گره ها تشکیل شده است که دانش آموzan را با محتوای ریاضی آشنا می کند که فرمول بندی تصویری دارد و نه کلامی و کمتر فرمولی در آن به کار رفته است. این محتوا حوزه ریاضیات را در نظر دانش آموز به حوزه بسیار گسترده تری توسعه می دهد که با زندگی روزمره ارتباط بیشتری دارد. این باعث می شود مهارت مدلسازی تصویری از سنین دبستان در ساختار شناختی دانش آموzan کاشته و از رشد آن نگاهبانی شود. نقشه کشی ساختمان، پارک، موزه، مرکز خرید، مدرسه و ... از جمله طراحی هایی است که مدلسازی تصویری تلقی می شوند. دانش آموzan باید در سال های انتهایی دبستان چنین طراحی هایی را تجربه کنند. در سال های آغازین دبستان نقاشی کودکان خود نوعی مدلسازی تصویری تلقی می شود. تصویری که کودک از انسان، خانه، کوه یا ابر یا خورشید یا گل و غیره می کشد هرگز کاملاً مطابق با واقعیت نیست و کودک نوعی مدلسازی تصویری را تجربه می کند. این مهارت مدلسازی تصویری در سطح دیبرستان با نمودار ون یا رسم نمودار تابع یا رسم نمودارهای آماری خواهد داشت. خلاقیت در طراحی تصویری و معرفی نمادهای تصویری مناسب مهارت دیگری است که از دانش آموzan در سطح دبستان مورد انتظار است.

نقش «فرهنگ خواندن و فرهنگ نوشتن» در آموزش ریاضی

به غیر از اینکه قسمت‌های «فرهنگ خواندن» فرصتی برای آموزش‌های جنبی و غیر ریاضی فراهم می‌آورد. دانش آموزان را در شرایطی قرار می‌دهند که محتوای ریاضی را از متن استخراج کنند و این موجب رشد توانایی درک مطلب در دانش آموزان خواهد شد. دانش آموزان در قسمت‌های «فرهنگ خواندن» تشویق می‌شوند که بتوانند حتی در یک متن غیر ریاضی محتوای ریاضی استنباط کنند. در قسمت‌های «فرهنگ نوشتن» دانش آموزان ترغیب می‌شوند آموخته‌های خود را به صورت کلامی شرح دهند و این مهارت کامل کننده مهارتی است که دانش آموزان در قسمت‌های «فرهنگ خواندن» به دست می‌آورند. قسمت‌های «فرهنگ خواندن» مقدمه‌ای برای مطالعه کتب و مقالات ریاضی و قسمت‌های «فرهنگ نوشتن» مقدمه‌ای برای نوشتن یک مقاله ریاضی است. در سطح آموزش دبستان انتظار نمی‌رود دانش آموز به سطحی از مهارت خواندن و نوشتن که به آن اشاره شد برسد اما در سطح دبیرستان مطالعه کتب و مقالات ریاضی و هم نوشتن یک مقاله ریاضی در دستور کار قرار دارد. البته از دانش آموز دبیرستانی انتظار نداریم که محتوای مقاله ریاضی را خودش تولید کند. ولی باید بتواند محتوای مقاله را جمع آوری و تنظیم کند و سپس به ساختار یک مقاله ریاضی ترجمه نماید. این بخشی از محتوای عمومی آموزش خواندن و نوشتن در نظام آموزشی است که در حالت خاص آموزش ریاضی فرمول بندی شده است. توانایی نوشتن یک داستان کوتاه و یا یک پاراگراف توصیفی در سطح آموزش دبستان مورد انتظار است. دانش آموز در اواخر دوره دبستان باید به جایی برسد که بتواند از یک متن چند پاراگرافی محتوای آموزش ریاضی استخراج نماید و یا در حد یک پاراگراف آموخته‌های ریاضی خود را شرح دهد.

روش تدریس فعال

با توجه به مطالب عنوان شده در بخش های مختلف، در این قسمت به طور مختصر روش تدریس کتاب درسی ریاضی و انتظارات مؤلفان مطرح می شود. از آنجا که انجام دادن و ساختن دانش در دیدگاه انسان گرایانه به ریاضیات و آموزش آن مورد نظر است و آموزش از طریق حل مسئله را مورد نظر قرار می دهد، روش تدریس متناسب با چنین رویکردی، روش فعال دانش آموز محور است. به همین جهت، تمام درس های کتاب با یک فعالیت آغاز می شود. هر یک از این فعالیت ها به نوعی دانش آموز را در گیر حل مسئله می کند. امیدواریم آموزش به راهبردهای حل مسئله کمک کند تا دانش آموزان بتوانند به مسائل مطرح شده در فعالیت ها نیز پاسخ دهند. انتظار می رود معلم، تدریس خود را با فعالیت کتاب درسی آغاز کند و پس از آن به کمک دانش آموزان و پاسخ هایی که به فعالیت داده اند، محتوا مفاهیم مطرح شده را جمع بندی کند. کار در کلاس ها به منظور باز خوردگیری و سنجش میزان یادگیری دانش آموزان طراحی شده و تمرین ها نیز جهت تثبیت یادگیری طراحی شده اند.

از آنجا که کتاب های درسی برای تمام دانش آموزان کشور نوشته می شود و به جهت تفاوت هایی که آنها در برخورداری از امکانات دارند و همچنین توانایی و استعدادهای آنها متفاوت است، این احتمال وجود دارد که فعالیت مطرح شده در کتاب درسی برای همه به یک میزان مفید نباشد. بنابراین انتظار داریم معلمان محترم، فعالیت های کتاب درسی را برای دانش آموزان کلاس خود متناسب سازی کنند. یعنی ممکن است یک فعالیت پیش نیاز قبل از ورود به کتاب طرح و اجرا کنند و یا یک فعالیت تعمیمی و تکمیلی پس از انجام فعالیت کتاب ارائه کنند. اما آنچه اهمیت دارد این است که فعالیت کتاب درسی مسیر و راه ورود به مطلب و مفهوم سازی را مشخص می کند. همچنین در بعضی از کار در کلاس ها و تمرین ها نیز مفاهیمی تازه مطرح می شوند. هدف این است که در

این موارد دانش آموزان، دانش ها و مهارت های خود را تعمیم دهنده و انتظار داریم با انجام فعالیت های قبلی به این نکات تازه دست یابند.

شیوه ارزشیابی

در برنامه درسی جدید ارزشیابی دانش آموزان در دوره ابتدایی متحول شده است. از معلمان انتظار می رود تا ارزشیابی را در فرایند کار انجام دهنده در پایان آن، هم چنین ارزشیابی در خدمت آموزش باشد یعنی به معلم بازخورد دهد تا روش خود را کامل و تصحیح کند. علاوه بر آن کاستی های یادگیری دانش آموزان را تشخیص داده و نسبت به رفع آن اقدام کند. در این فرایند از روش های متنوع ارزشیابی مثل مشاهده و تکمیل چک لیست ها، خودارزشیابی، ارزشیابی توسط سایر دانش آموزان، آزمون های عملکردی، امتحان های شفاهی و تنوع در سؤال های کتبی استفاده کند.

در پایان با جمع آوری مستندات لازم و با توجه به معیارها و ملاک های مشخص شده، ارزشیابی خود را با تکمیل فرم مربوطه ارائه کند.

با توجه به این که دامنه این موضوع گسترده است، توصیه می کنیم معلمان محترم به کتابی که در زمینه ارزشیابی توسط سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی منتشر شده، رجوع کنند. در این کتاب علاوه بر آن که مبانی نظری روش های ارزشیابی به طور خلاصه مطرح شده است، فهرستی از معیار و ملاک های ارزشیابی به تفکیک درس های مختلف ارائه شده و شما می توانید با به مراجعه جداول مربوط به درس ریاضی با معیار های آن آشنا شده ئ در ارزشیابی دانش آموزان به کار ببرید.

کتاب درسی ریاضی چهارم شامل ۷ فصل است. هر فصل از بخش‌های زیر تشکیل شده است:

- صفحه عنوان: در این صفحه، ۳ تصویر و یک متن وجود دارد که به معلمان کمک می‌کند تا انگیزه لازم را برای شروع درس به دانش آموزان بدهد. هم‌چنین در فرایند تدریس فصل، معلمان محترم می‌توانند چندین مرتبه به صفحه عنوان برگردند و از محتوای آن برای مقدمه‌چینی و ایجاد انگیزه در شروع تدریس استفاده کنند.
- حل مسئله (۲ صفحه): راهبردهای حل مسئله در سال‌های دوم و سوم دبستان به طور کامل، تدریس شده‌اند. در کتاب چهارم همان الگوی ۲ صفحه آموزش راهبردها تکرار شده، با این تفاوت که هر دو صفحه به دو راهبرد و یا ترکیب آنها می‌پردازد. در واقع قصد این است که به مرور دانش آموزان را برای تشخیص راهبردها و ارتباط بین آنها آشنا کند. ضمن آن که از نظر موضوعی راهبردهایی انتخاب شده‌اند که در انجام فعالیت‌های آن فصل می‌تواند به دانش آموزان کمک بیشتری کند.
- درس‌ها (۴ صفحه): هر درس شامل فعالیت، کار در کلاس و تمرین بوده و در ۴ صفحه ارائه شده‌اند و هر فصل به طور معمول از ۴ درس تشکیل شده است (فصل سوم شامل ۶ درس و در عوض آن، فصل هفتم دارای ۲ درس است). بنابراین در مجموع کتاب، ۲۸ درس ۴ صفحه‌ای دارد. به طور تقریبی یک سال تحصیل حداقل ۲۸ هفتۀ مفید آموزشی دارد. بنابراین می‌توان این طور در نظر گرفت که آموزش هر درس یک هفتۀ انجام می‌شود. به این ترتیب به نظر می‌رسد تدریس و حل تمرین‌های ۴ صفحه در یک هفتۀ مناسب و معقول است.

• مرور فصل (۳ صفحه): در پایان هر فصل در ۳ صفحه، مطالب و محتوای آن فصل مرور می‌شود. این

بخش شامل فرهنگ نوشتن، تمرین (سؤالهای ترکیبی) معما و سرگرمی و فرهنگ خواندن است.

در بخش‌های گذشته اهمیت و دلایل قرار گرفتن این قسمت‌ها توضیح داده شد.

تمرین‌های ترکیبی هر دو فصل مطالب ۴ درس را مرور و ترکیب می‌کند اما ممکن است این تعداد تمرین،

برای یادآوری و دوره کافی نباشد. بنابراین، معلمان محترم می‌توانند هم تعدادی تمرین دوره‌ای برای هر فصل تهیه و

در اختیار دانش آموز قرار دهند و هم می‌توانند در این تمرین‌های دوره‌ای مفاهیم و مطالب فصل‌های قبل را نیز

یادآوری کنند. برای مثال در پایان فصل سوم هم، مطالب آن فصل را مرور کنند و هم مفاهیم فصل‌های اول و دوم

را در دوباره یادآوری نمایند.

در این قسمت، جدول زمانبندی تقریبی و پیشنهادی مؤلفان ارائه می‌شود تا معلمان محترم بتوانند میزان

پیشرفت کار خود را ارزیابی کنند. مجدداً یادآوری و تأکید می‌شود که این جدول پیشنهادی است و معلمان

می‌توانند تناسب با کلاس خود و توانایی دانش آموزان برنامه خود را دنبال کنند.

توصیه اکید می‌شود که از اتمام درس در پایان اسفند ماه جداً خودداری کنید. فرایند تدریس و آموخت را تا

پایان سال دنبال کنید. این کتاب‌ها نیازی به دوره در فوردهین و اردیبهشت ماه ندارند.

زمان‌بندی پیشنهادی برای تدریس درس‌های ریاضی پایهٔ چهارم

زمان	فصل	هفتة اول	هفتة دوم	هفتة سوم	هفتة چهارم
مهر	فصل ۱	عددنویسی	الگوها	خروجی ماشین ورودی	معرفی میلیون
آبان	فصل ۲	شناخت کسرها	جمع و تفریق	تساوی کسرها	ضرب عدد در کسر
آذر	فصل ۳	ضرب عدد دورقمی	محاسبه ضرب	محاسبه تقریبی	تقسیم و بخش‌پذیری
دی	فصل ۳ و اول فصل ۴	تقسیم بر عدد دورقمی	تقسیم بر عدد	مرور فصل	زاویه
بهمن	فصل ۵	اندازه گیری زمان	اندازه گیری طول	اندازه گیری طول	عدد مخلوط
اسفند	فصل ۶	عدد اعشاری	جمع و تفریق اعشاری	ارزش مکانی اعدادهای اعشاری	- عمود - موازی
فروردين	ادامه فصل ۶	-	-	چهارضلعی‌ها	مساحت متوازی‌الاضلاع و مثلث
اردیبهشت	فصل ۷	محیط و مساحت خط‌شکسته نمودار	خط‌شکسته	احتمال	-

بخش دوم

بررسی صفحه به صفحه

و روش‌های تدریس مفاهیم و محتوای

کتاب درسی ریاضی

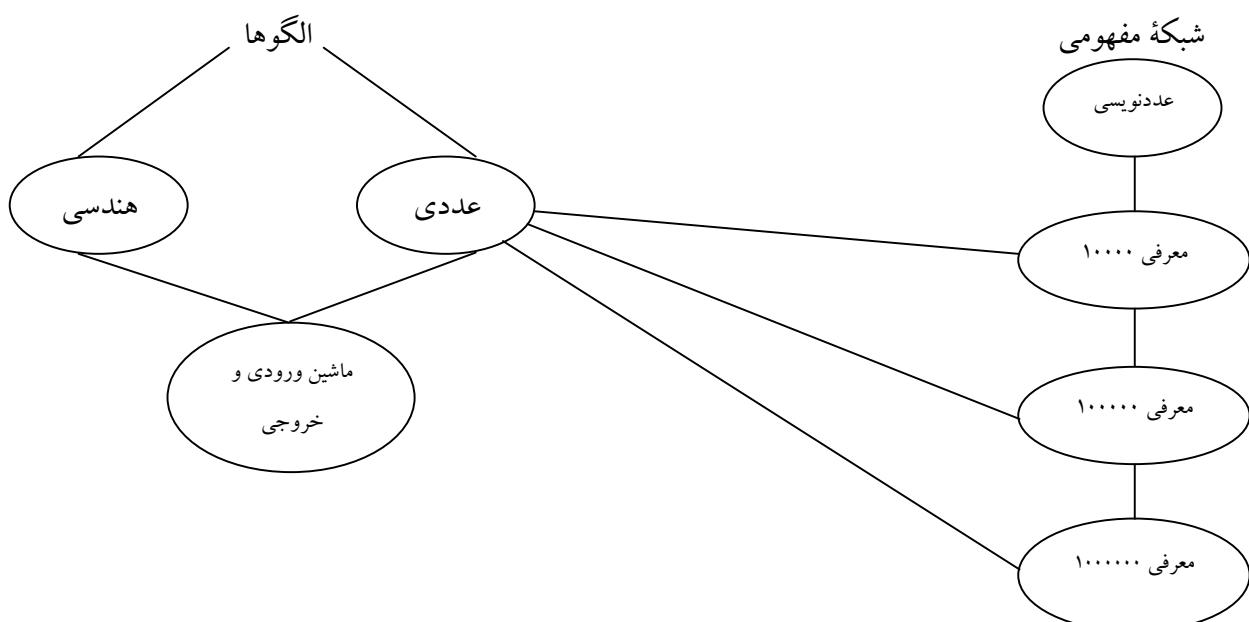
چهارم دبستان

فصل ۱

اعداد و الگوهای آنالیز

نگاه کلی به فصل:

در این فصل دانش آموزان ابتدا عدد نویسی هزار (تا ۴ رقم) را به رقم های پنجم و ششم تعمیم می دهند. سپس ضمن یادآوری الگویابی، الگوهای کشف شده را برای جمله یا شکل مورد نظر تعمیم می دهند و با الگوهای ضرب و ماشین های ورودی و خروجی که با ضرب و تقسیم کار می کنند، آشنا می شوند. سپس الگوهای ماشین های ترکیبی (جمع و تفریق یا ضرب و تقسیم) مطرح می شود در انتها دانش آموزان با طبقه میلیون آشنا شده و عدد نویسی بیشتر از ۶ رقم (تا ۹ رقم) را تمرین می کنند.

تصویر عنوانی

در دست ساخته های بشر نمونه های فراوانی وجود دارد که از طبیعت الهام گرفته شده است. برای مثال نقش های روی فرش شبیه گل های طبیعی هستند. در این صفحه تأکید بر سازه هایی است که در آنها الگوهایی وجود دارد مثل نقش تاج برج میلاد و یا طرح برج تایپه که از الگوی موجود در درخت بامبو برگرفته است.

دانستنی هایی برای معلم

الگوهای و تعمیم

مهارت تعمیم دادن و فرمول بندی فعالیت‌های ریاضی در رشد تفکر ریاضی از اهمیت خاصی برخوردار است. عمل تعمیم، کاملاً به عمل تجربید وابسته است. با آن که بر سر یک تعریف واحد در مورد تعمیم توافق نشده است، با این حال کوشش‌های زیادی برای ارائه یک توصیف مناسب از تعمیم انجام شده است. از نظر پولیا (ترجمه احمد آرام، ۱۳۷۹) تعمیم عبارت از گذشتن از ملاحظه یک چیز به ملاحظه دسته‌ای از چیزهای که آن چیز یکی از آنها به شمار می‌رود، یا گذشتن از ملاحظه یک دسته محدود به ملاحظه دسته فراگیرتری است که آن دسته محدود را نیز شامل است. تعمیم به مثابه یک فرآیند و به شکل یک محصول آموزش ریاضی، اهمیت و ارزش خود را به عنوان یک هدف آموزشی داراست. تعمیم را به عنوان، توسعه استدلال یا ارتباط با سطحی که دیگر روی موارد یا مسائل خودشان متتمرکز نیست، بلکه، ترجیحاً روی الگوهای ریاضی، روابط بین شان متتمرکز است، تعریف می‌کنند. فهم تعمیم و بیان تعمیم دو موضوع متفاوت هستند که هر کدام به نوبه خود بالاهمیت هستند. این دو موضوع می‌تواند با هم اشتباه گرفته شود. در بسیاری از موقع مشکلات دانش آموزان در بیان تعمیم و نه در شناسایی آن است. دانش آموزان اغلب فاقد زبانی هستند که با آن در مورد تعمیم بحث کنند. در صورت آموزش مناسب (حداقل در شکل‌های زبانی و شبه تعمیم^{۱۲})، دانش آموزان دوره ابتدایی و میانی می‌توانند یاد بگیرند ساختارهای قوی ریاضی را درک کنند که به طور معمول پشتوانه‌ای برای دوره متوسطه است.

تعمیم جبری

اهمیت تعمیم به عنوان یک فعالیت جبری، به طور گسترده با تحقیق روی یادگیری و یاددهی جبر مشخص شده است. آموزش جبر در مدرسه می‌تواند فرصت‌های مناسبی برای دانش آموزان در تعمیم دادن فراهم کند. اصول و استانداردها برای ریاضیات مدرسه (NCTM، ۲۰۰۰) درباره جبر مدرسه‌ای بیان می‌کند که برنامه‌های آموزشی از پیش دبستان تا پایان پایه دوازدهم باید همه دانش آموزان را قادر سازد تا:

- الگوهای روابط و توابع را درک کنند؛
- موقعیت‌های و ساختارهای ریاضی را با استفاده از نمادهای جبری بازنمایی و تجزیه و تحلیل کنند؛
- مدل‌های ریاضی را برای بازنمایی و درک روابط کمی به کار ببرند؛

^{۱۲} Quasi-Generalisation

• و تغییر را در زمینه های گوناگون مورد مطالعه قرار دهند.

مسائل تعییم می تواند در همه مقاطع تحصیلی مطرح شود و منجر به رشد تفکر جبری گردد. دانش آموز ابتدایی می تواند خواص و ویژگی های دستگاه اعداد همچون خواص جابجایی عمل ضرب و جمع را بیان کند و همچنین با تعییم های عددی به درک مفهوم تابع نزدیک شود و با مسائلی همچون جاهای خالی در روابط و اعمال ریاضی، مفهوم متغیر در جبر را درک کند. دانش آموزان در سطح بالاتر می توانند تعییمی برای معادلات و عبارات جبری و نوشتمن قوانین و روابط بین موضوعات ریاضی یا مسائل روزمره داشته باشند. نتایج تحقیقات نشان می دهند موفقیت در تعییم، وابسته به درک دانش آموزان از مفهوم متغیر است و مفهوم متغیر نیاز به یک تفکر انتزاعی گستردde دارد. برای الگوها و جداول عددی، دو نوع تعییم بازگشتی^{۱۳} و صریح^{۱۴} وجود دارد که هریک از این نوع تعییم ها از سه طریق ایجاد می شود:

- ۱) تعییم واقعی^{۱۵} که شامل فعالیت های عددی است که دانش آموزان را به درگیر شدن با موارد خاص قادر می سازد.
- ۲) تعییم زمینه ای^{۱۶} که روی عبارات توصیفی و مجردتر هم چون "شکل بعدی" متوجه می شود و به عنوان زبانی برای تعییم استفاده می شود.
- ۳) تعییم نمادین^{۱۷} که در آن نماد سازی جبری (شامل درک و به کار گیری زبان جبری) برای بیان تعییم استفاده می شود.

^{۱۳} Recursive

^{۱۴} Explicit

^{۱۵} Factual

^{۱۶} Contextual

^{۱۷} Symbolic

توسعه مفاهیم

با طرح سؤال هایی مثل تمرین های زیر می توانید محتوای این درس را توسعه داده و تحقیق کنید.

سؤال ۱) اگر این یک الگو با طول ۳ مربع باشد:

❖ یک الگو با طول ۴ مربع از چند نقطه تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

❖ یک الگو به طول ۱۰ مربع، از چند نقطه تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

❖ یک الگو به طول ۵۰ مربع، از چند نقطه تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

❖ یک الگو به طول ۷ مربع، از چند نقطه تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چرا فرمول شما درست کار می کند؟

❖ یک الگو که ۱۲۲ نقطه داشته از چند مربع تشکیل شده است؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

سؤال ۲) یک نرده به طول ۲ از الگوی چوب کبریتی مقابل داده شده است.

❖ یک نرده به طول ۱۰، از چند چوب کبریت تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

❖ در این الگو، یک نرده به طول ۵۰ مربع، از چند چوب کبریت تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

❖ یک نرده به طول ۷، از چند چوب کبریت تشکیل می گردد؟

توضیح بده یا نشان بده که چرا فرمول شما درست کار می کند؟

❖ مرحله چندم از این الگو دارای ۱۵۱ چوب کبریت است؟

توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟

سؤال ۳) به این شکل نگاه کنید. ۱۲ کاشی تیره در حاشیه یک ردیف از ۳ کاشی

سفید قرار می گیرند.

- ❖ چند کاشی تیره حاشیه یک ردیف ۱۲ تایی از کاشیهای سفید را تشکیل می دهند؟
توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟
- ❖ چند کاشی تیره حاشیه یک ردیف ۶۰ تایی از کاشیهای سفید را تشکیل می دهند؟
توضیح بده یا نشان بده که چگونه جواب را تعیین کردی؟
- ❖ چند کاشی تیره حاشیه یک ردیف ۷ تایی از کاشیهای سفید را تشکیل می دهند؟
توضیح بده یا نشان بده که چرا فرمول شما درست کار می کند؟

استفاده از ابزار تکنولوژی

۱- یکی از کاربردهای ماشین حساب در این درس طرح الگویابی با عددهای بزرگ است. دانش آموزان می توانند برای کشف رابطه بین عددها و الگوی عددی داده شده از ماشین حساب استفاده کنند. برای مثال الگوی عددی زیر ۵۳ تا ۵۳ اضافه شده است.

۱۹, ۷۲, ۱۲۵, ۱۷۸, ...

در اینجا هدف از تشخیص رابطه بین عددها است لذا در حل این مسئله استفاده از ماشین حساب توصیه می شود.

۲- نرم افزارهای زیادی وجود دارد که به کمک آن می توانید با رسم شکل های هندسی الگوهای متفاوتی ایجاد کنید. کار با این نرم افزارها صرفاً به جهت جذابیت و انگیزه دادن به دانش آموزان مؤثر است و می تواند در کلاس درس تنوع ایجاد کند.

نمونه سؤال های ارزشیابی

۱- برای مسابقه فوتبال ۹۵۸۲۰ نفر تماشاجی به استادیوم رفته اند. با توجه به این عدد به سؤال های زیر پاسخ دهید.

- عدد چند رقمی است؟
- با حروف بنویسید:

- ارزش بزرگترین رقم این عدد چیست؟
- رقم دهگان هزار آن چند است؟

- چند نفر دیگر تماشاجی بباید تا ۱۰۰/۰۰ نفر تکمیل شود؟

۲- با توجه به الگوی مقابل شکل دهم از چند مربع درست شده است؟

۳- جاهای خالی را کامل کنید.

۴- دو عدد داده را با هم مقایسه کنید.

۵- کوچکترین عدد ۵ رقمی زوج را بنویسید که در آن رقم های ۷ و ۳ به کار رفته باشد و رقم تکراری هم نداشته باشد.

۶- ۲۰ تا ۱۰ هزار تا برابر است با: ۴۵۰ ۱۰۰ تا ۱۱۰ تایی برابر است با:

معرفی منابع

چک لیست ارزشیابی

نیازمند تلاش پیشتر

نیازمند
تلاش
پیشتر

☐	☐	☐	☐	۱- راهبردهای رسم شکل الگویابی را در حل مسائل به کار می برد.
☐	☐	☐	☐	۲- عددهای تا ۹ رقم را می خواند، می نویسد و در جدول ارزش مکانی قرار می دهد.
☐	☐	☐	☐	۳- الگوهای عددی یا هندسی ترکیب را کشف کرده و برای جمله مورد نظر تعیین می دهد.
☐	☐	☐	☐	۴- الگوها و ماشین های ورودی و خروجی با ضرب و ترکیب با جمع و تفریق را انجام می دهد.
☐	☐	☐	☐	۵- از عددهای ۹۹۹ میلیون در ک و تصور دارد و مصادیق مربوطه را بیان می کند.
☐	☐	☐	☐	۶- گستره عددهای تا ۹ رقم را می نویسد و محاسبه فرضی جمع و تفریق بین آنها را انجام می دهد.
☐	☐	☐	☐	۷- مسئله های عدد نویسی را با توجه به شرایط مسئله انجام می دهد.
☐	☐	☐	☐	۸- عددهای تا ۹ رقم را با هم مقایسه می کند.
☐	☐	☐	☐	۹- از ماشین حساب برای عدد نویسی و محاسبات به درستی استفاده می کند.

حل مسئله – راهبردهای الگویابی و رسم شکل

هدف: ۱- به کار بردن راهبردهای رسم شکل و الگویابی

۲- تعمیم دادن یک الگو برای یافتن جمله مورد نظر پس از الگویابی

۳- برقراری ارتباط بین راه های مختلف حل مسئله

روش تدریس:

تا انتهای کلاس سوم دبستان تمام الگوهای هندسی و عددی ارائه شده در کتاب های ریاضی با هدف کشف الگو و پیدا کردن رابطه بین عددها و شکل و ادامه دادن الگو است. از این صفحه موضوع پیدا کردن شکل یا جمله مورد نظر با هدف تعمیم دادن الگوی کشف شده مطرح می شود. اولین مسئله به طور عمدى از سؤال های کتاب ریاضی سوم دبستان است تا دانش آموزان با آن آشنایی داشته باشند و کشف الگو را با راحتی انجام دهند. در این سؤال از دانش آموزان خواسته می شود که الگوی کشف شده را تعمیم داده و شکل هفتم را پیدا کنند. دانش آموزان باید با کامل کردن و مطالعه سه روش ارائه شده در کتاب و توضیح هر کدام با مفهوم تعمیم دادن آشنا شوند. در روش اول دانش آموز سعی کرده است با رسم شکل های پنجم، ششم و سپس هفتم پاسخ مسئله را بدهد. لازم به ذکر است که در پایان این درس انتظار می رود دانش آموزان در سؤال های مشابه و بعدی این کار را انجام دهند، بلکه با پیدا کردن الگوی موجود شکل هفتم را پیدا و رسم کنند. در روش دوم همین اتفاق افتاده است. در این روش دانش آموز کشف می کند که هر شکل از اضافه شدن دایره ها به تعداد شماره آن شکل، به شکل قبلی ساخته می شود. به این ترتیب می توان نتیجه گرفت که شکل هفتم با اضافه شدن هفت دایره به شکل ششم به دست می آید. در روش سوم الگوی هندسی به الگوی عددی تبدیل شده است و دانش آموز با کشف رابطه عددی بین جمله های این الگو، تعداد دایره های شکل هفتم را پیدا می کند.

در صفحه دوم نیز تبدیل الگوی عددی به الگوی هندسی (رسم شکل) مورد نظر قرار گرفته است. ضمن آنکه دانش آموزان یاد می گیرند که جمله های مورد نظر را با کشف الگو پیدا کنند. در سؤال اول یادآوری شمردن ۱۰۰ تا ۱۰۰ با یک الگوی عددی انجام شده است.

در سؤال دوم شمردن ۱۲۰ تا ۱۲۰ تا مورد نظر است. در راه حل اول با رسم شکل عدههای بعدی به دست می آید تا در ضمن انجام آن رابطه ۱۲۰ تا اضافه شدن کشف شده تا دانش آموزان بتوانند به سؤال های پایانی پاسخ دهند.

برای پیدا کردن عدد بعد از ۳۶۰، باید ۱۲۰ را با آن جمع کرد و به همین ترتیب عدهای پنجم و ششم را می‌توان پیدا کرد.

توصیه‌های آموزشی:

- ۱- توصیه می‌شود در صفحه دوم از ابزار مکعب‌های یکی، ۱۰ تایی و صدتاًی نیز برای دانش آموزان دست ورز استفاده شود.
- ۲- در رسم شکل‌ها از یک نقطه برای یکی‌ها، از یک پاره خط برای ۱۰ تایی و از یک مربع برای صدتاًی‌ها استفاده کنند. لازم نیست این شکل‌ها دقیق و زیبا رسم شود.
- ۳- انجام این مسئله یک بار با ماشین حساب نیز توصیه می‌شود.
- ۴- برای پیدا کردن عدد بعد از ۴۸۰ در رسم شکل، توجه دانش آموزان را به جایگزین کردن یک دسته صدتاًی با ۱۰ تا ۱۰ تایی جلب کنید.
- ۵- بیان رابطه به صورت کلامی توسط دانش آموزان و توجیه یکدیگر در بحث‌های کلاسی توصیه می‌شود.

بدفهمی‌های رایج دانش آموزان

یکی از بدهمی‌های دانش آموزان در الگویابی پیدا کردن رابطه بین دو جمله یا دو شکل از الگو و تعییم دادن آن است در حالی که این رابطه ممکن است قابل تعییم نباشد. برای مثال در الگوی تعداد دایره‌ها بین شکل‌های اول و دوم رابطه اضافه شدن ۲ تا دایره است پس آن را تعییم داده و بیان می‌کنند که به شکل دوم نیز دو دایره اضافه شود شکل سوم ساخته می‌شود. در این صورت توجه آنها را به شکل‌های بعدی جلب کنید تا به اشتباه خود پی ببرند.

عدد نویسی

هدف:

- ۱- یادآوری عدد نویسی در طبقه هزار تا حداقل ۴ رقم
- ۲- تعیین نحوه عدد نویسی تا رقم های پنجم و ششم
- ۳- نوشتندار جدول ارزش مکانی و درک ارزش رقم ها
- ۴- خواندن و نوشتندار عدهای کمتر از میلیون به رقم و حروف
- ۵- داشتن درک درست از عدهای کمتر از میلیون و پیدا کردن مصدقهای عینی
- ۶- پیدا کردن رابطه بین ارزش مکانی طبقه هزار و نوشتندار عدها
- ۷- پیدا کردن عدد با توجه به توصیف و شرایط بیان شده در مسئله

ابزار مورد نیاز:

- ۱- مکعب های یکی، ده تایی و صد تایی
- ۲- چرتکه آموزشی
- ۳- پول ها تا ۱۰ هزار تومان

روش تدریس:

هدف کلی این درس آموزش خواندن و نوشتندار عدهای کمتر از میلیون است. دانش آموزان در کلاس سوم با عدد ۱۰۰۰ و عدد نویسی تا چهار رقم آشنا شده اند. در اینجا نیز ضمن یادآوری آن عدد نویسی به پنج و شش رقم تعیین داده می شود.

درس را با انجام فعالیت آغاز کنید. هدف فعالیت این است که دانش آموزان یک مکعب هزار تایی و یک میله ۱۰ تایی از آن را که عدد ۱۰ هزار را می سازد تشخیص و ۹۹۹۹؟ آن را با ابزارهای دیگر مثل پول و چرتکه تطبیق دهند. در واقع سؤال چهارم این صفحه هدف نهایی فعالیت را نشان می دهد. شکل سمت چپ یک میله ۱۰ هزار تایی و ۴ مکعب هزار است، بنابراین عدد ۱۴ هزار را نشان می دهد.

در کار در کلاس این درس دانش آموزان علاوه بر آنکه عددها را در جدول ارزش مکانی قرار می دهند، رابطه بین ارزش هزار و ۱۰ هزار را درک می کنند. سؤال سوم این کار در کلاس بسیار اهمیت دارد و مقدمه ای است برای آنکه دانش آموزان بتوانند عدد را با توجه به طبقه آن بخوانند. در واقع از این تمرين معرفی طبقه هزار آغاز می شود. دانش آموزان عدد داخل جدول را ۴۷ هزار می خوانند اما ممکن است با ندیدن صفحه های آن در خارج کردن عدد از جدول دچار اشکال شوند. به همین دلیل در تمرين اول کار در کلاس همان عدد ۴۷ هزار در جدول ارزش مکانی نوشته شده تا با مقایسه آن با سؤال سوم مفهوم طبقه هزار و خواندن و نوشتمن عدد شکل بگیرد.

در فعالیت سوم این درس هدف ساختن صفحه ۱۰۰ هزار تایی است. ابتدا شمردن ۱۰ هزار تا ۱۰ هزار تا در یک الگوی عددی تمرين می شود، سپس، میله ۱۰ هزار تایی کنار هم قرار می گیرند تا دو تا از این میله های ۱۰ هزار تایی یک صفحه ۱۰۰ هزار تایی را بسازند.

در کار در کلاس دوم نیز طبقه هزار تایی کامل می شود. سؤال دوم این کار در کلاس بسیار مهم و کلیدی است. دانش آموزان باید در نمونه مثال طبقه هزار یک نمونه طبقه یکی ها را بخوانند. سپس در قسمت دوم با کتار هم قرار دادن آنها دو عدد ۶ رقمی را بسازند و خواندن عدد را با ترکیب عددهای خوانده شده در قسمت بالا کامل کنند. در قسمت بالا عدد ۷۲۱ هزار و عدد ۴۵۳ به طور جداگانه خوانده شده اند. حالا وقتی در کنار هم قرار می گیرند، عدد ۷۲۱ هزار و ۴۵۳ شکل می گیرد. این کار مقدمه ای است برای سه رقم سه رقم جدا کردن عددها و خواندن عدد.

حل بعضی از تمرين ها

در قسمت تمرين چند سؤال مهم وجود دارد.

در سؤال ۶ دانش آموزان باید با توجه به شرایط گفته شده در مسئله عدد مورد نظر را پیدا کنند. برای مثال ۹۸۷۶ کوچکترین عدد پنج رقمی بدن تکرار رقم ها، ۱۰۲۳۴ و بزرگترین عدد چهار رقمی بدون تکرار رقم ها ۹۸۷۶ خواهد شد.

در سؤال ۸ نیز دانش آموزان باید مصداق هایی برای عدد ۴۷۰۰۰ پیدا کند. برای مثال من یک بلوز به قیمت ۴۷۰۰۰ هزار تومان خریده ام. سعی کنید با شنیدن پاسخ های دانش آموزان مجموعه کاملی از مصداق های متنوع پیدا کنید. سؤال ۹ نیز به ایجاد درک و تصور درست از عددهای مختلف در ذهن دانش آموزان کمک می کند.

توصیه های آموزشی

- ۱- خواندن و نوشتن عدد های مثل ۳۰۱۰۷۰ که در آن ارزش بعضی رقم ها صفر است را تمرین کنید.
- ۲- نوشتن گستردۀ عدد های فوق و تبدیل شکل گستردۀ به یک عدد و قرار دادن آن در جدول ارزش مکانی نیز توصیه می شود.
- ۳- در این درس به موازات هم تمرین ها و سؤال هایی برای سبک های یادگیری دست ورز، تصویر و کلامی طرح کنید تا دانش آموزان با سبک های یادگیری مختلف، مفاهیم مربوطه را یاد بگیرند.
- ۴- توصیه می شود به رابطه بین ارزش های مختلف توجه شود. در این خصوص تمرین های فرضی با دانش آموزان انجام دهید. برای مثال ۱۰ تا ۱۰ هزار تا یک صد هزار تایی درست می کند، هم چنین ۱۰۰ تا هزار تا نیز یک دسته ۱۰۰ هزار تایی درست می کند. ۲۰ هزار، ۲۰ تا هزار تایی یا ۲ تا هزار تایی است. دویست هزار، ۲۰ تا ۱۰ هزار تایی یا ۲ تا صد هزار تایی است.

بدفهمی های رایج دانش آموزان

یکی از بدهمی های رایج خواندن و نوشتن عدد های تا ۶ رقم است که بعضی از رقم های آن صفر باشد. برای مثال دانش آموزان برای خواندن عدد ۳۰۱۰۷۰ دچار مشکل می شوند و یا اگر گستردۀ آن را بنویسید، در عدد نویسی با ارقام دچار مشکل می شوند. در این صورت کار با ابزارهای معمولی مثل مکعب های چینه، چرتکه، پول و هم چنین رسم شکل توصیه می شود.

الگوهای هندسی

هدف:

- ۱- الگوهای عددی با رابطه ضرب بین عددها را کشف کند و ادامه دهد.
- ۲- رابطه بین الگوهای عددی و هندسی را کشف و تعمیم دهد.
- ۳- روش های مختلف بیان رابطه بین عددها و شکل را در کتاب کشیده و توضیح دهد.
- ۴- الگوهای هندسی را به الگوهای عددی تبدیل کند و به کمک آن جمله های بعدی الگو را پیدا کند.
- ۵- محاسبه ذهنی جمع و تفریق و ضرب عددها را در سطح تمرین های مطرح شده در کتاب انجام دهد.

ابزار مورد نیاز:

- ۱- شکل های هندسی یا مهره یا دکمه برای نمایش الگوهای هندسی
- ۲- صفحه شطرنجی مربعی برای رسم الگوهای هندسی
- ۳- چوب کبریت یا میله های شمارش برای ساختن الگوهای هندسی

روش تدریس:

هدف کلی این درس کشف رابطه بین عددها و شکل در یک الگو و بیان آن و تعمیم دادن برای پیدا کردن جمله های بعدی الگو است. به عبارت دیگر قرار نیست برای پیدا کردن شکل ششم شکل های چهارم و پنجم و ششم را رسم کنیم تا شکل ششم مشخص شود، بلکه می خواهیم با کشف رابطه بین شکل ها آن را تعمیم داده و شکل شماره ششم یا هر شماره دیگر را مستقیم رسم کنیم. علاوه بر آن الگوهایی که با ضرب یا تقسیم ساخته می شوند، نیز مطرح می شود.

درس را با ساختن الگوهای مختلف با شکل های هندسی یا چوب کبریت شروع کنید. ساختن الگو ضمن دادن انگیزه به دانش آموzan آنها را برای بیان رابطه بین شکل ها و یا عددها آماده می کند. هم چنین برای ایجاد آمادگی جهت رسیدن به هدف اصلی با یادآوری الگوهایی که با جمع یا تفریق ساخته می شوند شروع کنید، سپس الگوهای ضرب و تقسیم را با کمک فعالیت کتاب مطرح کنید.

فعالیت اول درس با یادآوری الگوهای جمع شروع می شود. سپس ۲ الگوی ضرب در ۲ و ضرب در ۳، هم به صورت عددی و هم به صورت شکل مطرح می شود. در کار در کلاس نیز الگوهای عددی ضرب و تقسیم مرور می شود.

فعالیت دوم این درس بسیار مهم و تعیین کننده است. انجام آن ممکن است یک زنگ کامل را به خود اختصاص دهد. در اجرای این فعالیت نقش معلم به عنوان هدایت کننده، تسهیل کننده و شنونده بسیار اهمیت دارد. می توانید به کمک مهره یا دکمه یا وسایل دیگر (مثل درب بطری ها) الگوی مورد نظر را بسازید و یا از دانش آموزان بخواهیم الگو را بسازند. سپس از آنها بخواهید ساختن شکل ها را ادامه دهند و توضیح دهند چگونه شکل چهارم یا پنجم را می سازند (یا روی کاغذ می کشنند). پس از آنکه از دانش آموزان خواستید که روش خود را برای دوست همکلاسی خود توضیح دهد و شما هم به روش های دانش آموزان گوش کردید آنها را به انجام فعالیت کتاب ارجاع دهید. از آنها بخواهید ۴ روش مطرح شده را مطالعه کنند و در مورد این روش ها باهم گفت و گو کنند و توضیح شفاهی دهند که در هر راه حل چگونه تعداد دایره های شکل های هفتمن پیدا شده است. رنگ ها و خطوط رسم شده دور دایره ها برای درک بهتر این موضوع هستند.

در روش سعید دسته های دوتایی ساخته می شود و یک دایره نیز اضافه می ماند. در روش امید شکل های بالا و پایین جداگانه دسته بندی شده اند. فرید یک دسته سه تایی را کنار گذاشت و هر بار یک دسته دوتایی به آن اضافه می کند. در راه حل فرید نیز یک دایره به هر شکل اضافه شده تا دسته های دوتایی ساخته شده و در انتهای آن دایره اضافه شده از تعداد کل، کسر شده است. در انش آموزان را تشویق کنید که راه حل های مشابه را بیان کنند و مثل این ۴ دانش آموز روش های خود را نشان دهند و به صورت عددی بیان کنند. در مورد ویژگی های هر روش با دانش آموزان صحبت کنید و نظر آنها را بپرسید. سپس از آنها بخواهید کار در کلاس را حل کنند. سؤال دوم کار در کلاس که مانند فعالیت روش های مختلف را بیان کرده است مهم بوده و تبدیل آن به یک جدول عددی به درک بهتر رابطه بین عدهها و شماره شکل ها کمک می کند.

در قسمت تمرین نیز سؤال اول در راستای فعالیت و کار در کلاس بوده و انتظار می رود دانش آموزان با روش های متنوع به آن پاسخ دهند.

حل بعضی از تمرین ها

در تمرین یک روش های مختلفی می توان بیان کرد برای مثال می توان یک مربع به هر شکل اضافه کرد تا مستطیل هایی به ترتیب $\textcolor{red}{X}^2$ و $\textcolor{blue}{X}^3$ و $\textcolor{teal}{X}^4$ و ... ساخته شود و در انتهای باید یک مربع کامل را از آنها کم کنیم بنابراین شکل چهارم $1 - \textcolor{red}{X}^2 - \textcolor{blue}{X}^3 - \textcolor{teal}{X}^4$ خواهد شد.

در سؤال دوم نیز می توان یک چوب کبریت در نظر گرفت و در هر مرحله دو چوب کبریت به صورت زیر به آنها اضافه کرد.

$$1 + \textcolor{red}{X}^2 = 1 + \textcolor{blue}{X}^2 = 12$$

بنابراین در شکل ششم خواهیم داشت:

در تمرین سوم همیشه تعداد گیره ها یکی کمتر از تعداد دایره هاست، بنابراین برای اتصال ۱۲ دایره به ۱۱ گیره نیاز داریم. در تمرین چهارم نیز واحد اول را می توان با ۵ چوب کبریت به شکل زیر درست کرد.

سپس برای هر دفعه ۳ چوب کبریت به شکل مقابل به آن اضافه کرد.

سپس در شکل ۶ یا ۶ دفعه باید ۵ تا ۳ چوب کبریت، واحد اول که ۵ چوب کبریت داشت اضافه کرد یعنی:

$$5 + 5 \times 3 = 5 + 15 = 20$$

در تمرین ۵ بهتر است دانش آموzan شکل های پنجم و ششم را رسم کرده، تعداد دایره ها را بشمارند.

توصیه های آموزشی

۱- در انجام فعالیت های این درس صبور باشید. از مستقیم گویی پرهیز کنید. با دانش آموzan زحمت دهید تا روش های خود را بیان کنند.

۲- دانش آموzan از یکدیگر بهتر یاد می گیرند. به آنها زحمت دهید تا الگوهای را برای یکدیگر توضیح دهند.

- ۳- دانش آموزان را به ارائه راه های مختلف غیر از روش های مطرح شده در کلاس تشویق کنید.
- ۴- قسمت محاسبه ذهنی اهمیت زیادی دارد علاوه بر تمرین های این قسمت شما نیز تعدادی تمرین طرح کنید تا دانش آموزان در کلاس درس به محاسبه ذهنی پردازنند.

بدهمی های رایج دانش آموزان

- ۱- یکی از مهم ترین بدهمی ها این است که دانش آموزان تعداد شکل های بعدی یک الگو را درست تشخیص می دهند اما در رسم شکل، الگو و نظم خاصی را رعایت نمی کنند. به نمونه زیر توجه کنید. شکل چهارم توسط یک دانش آموز کشیده شده است:

- همان طور که ملاحظه می شود این دانش آموز تعداد شکل ها (۱۰ دایره) را درست تشخیص داده است اما شکل چهارم را درست نکشیده و در آن رابطه بین شکل چهارم و شکل های قبلی دیده نمی شود.
- ۲- یکی دیگر از اشکالات رایج دانش آموزان این است که بین دو عدد اول یک الگو یا شکل های اول و دوم یک الگوی هندسی رابطه ای برقرار می کنند و بر اساس آن الگو را ادامه می دهند در حالی که این رابطه برای عددهای بعدی یا شکل های بعدی آن الگو صادق نیست به مثال زیر توجه کنید.

- دانش آموزی بین دو عدد اول و دوم این الگو رابطه ای یکی اضافه شدن را تشخیص داده و با توجه به آن عدد بعدی الگو که مورد نظرات را ۵ نوشته است. در حالی که این رابطه بین عددهای ۲ و ۴ وجود ندارد. در این موقع دانش آموزان را به این نکته توجه دهید که رابطه کشف شده باید بین تمام عددهای نوشته شده صادق باشد.

ماشین ورودی - خروجی

هدف:

- ۱- در ک مفهوم ماشین ورودی و خروجی به عنوان عملگر روی عدد ورودی.
- ۲- در ک ماشین ورودی - خروجی که با ضرب یا تقسیم کار می کند.
- ۳- در ک رابطه بین ماشین ورودی - خروجی با رابطه های ریاضی مثل محیط و مساحت.
- ۴- در ک رابطه بین ماشین ورودی - خروجی با مفهوم مناسب.
- ۵- در ک ماشین های ورودی - خروجی ترکیب جمع، تفریق، ضرب و تقسیم.
- ۶- محاسبه خروجی یک ماشین بر اساس کاری که انجام می دهد.

ابزار مورد نیاز:

- ۱- جعبه ای که درون آن شخص نیست. (به جای ماشین ورودی و خروجی)
- ۲- شکل های هندسی برای نمایش ورودی و خروجی با شکل.

روش تدریس:

هدف کلی این درس بیان ماشین های ورودی و خروجی است که با ضرب و تقسیم کار می کنند و پس از آن با توجه با سابقه قبلی دانش آموزان در مورد جمع و تفریق می توان ماشین های ترکیبی نیز طراحی کرد. این درس در ریاضیات اهمیت فوق العاده ای دارد. زمینه ساز درس جبر،تابع تناسب و معادلات خطی است. ضمن آنکه به بهانه ماشین های ورودی و خروجی ضرب و تقسیم های یک رقمی که در سال گذشته نیز تدریس شده است مرور می شود.

یک جعبه که درون آن مشخص نیست را به کلاس بیاورید. به دانش آموزان بگوئید این جعبه می تواند هر کاری که روی نوشته شود را انجام دهد. برای مثال روی آن بنویسید «با ۲ جمع کن» سپس با دانش آموزان تمرین کنید که اگر عده‌های مختلفی وارد این جعبه شود چه عده‌هایی خارج می شوند.

پس از اینکه نمونه های جمع و تفریق تمرین و مرور شد روی جعبه بنویسید «در ۳ ضرب کن» به این ترتیب چند نمونه ماشین های ورودی - خروجی با ضرب یا تقسیم را تمرین کنید. در این بین، جدول ضرب را تمرین و مرور کنید. تمرین «در ۳ ضرب کن» را با مفهوم محیط مثلث متساوی الاضلاع ارتباط دهید و فعالیت اول این درس را انجام دهید. روی جعبه خود می توانید بنویسید «ماشین محیط یا ب مثلث متساوی الاضلاع» و تمرین های ذهنی قبلاً را یادآوری کنید. در این فعالیت در ک این موضوع اهمیت دارد که منظور از ورودی همان اندازه ضلع مثلث و خروجی همان محیط مثلث است.

در کار در کلاس این بخش مفاهیم و شکل های ماشین و ... حذف شده و مفهوم ماشین ورودی - خروجی به صورت مجرد مطرح شده و در دو قالب ارائه می شود. در تمرین اول آن یک عدد ورودی و یک عدد خروجی داریم و در تمرین دوم یک ماشین با چند ورودی و چند خروجی داده شده است. در اینجا برقراری تناظر یک به یک بین ورودی و خروجی ها اهمیت دارد.

در فعالیت دوم رابطه بین محیط و ضلع مربع با ماشینی که عده‌ها را در ۴ ضرب می کند و هم چنین با جدولی که رابطه بین ضلع و محیط را نشان می دهد (دانش آموزان در سال آینده یاد می گیرند که این جدول، جدول تناسب است) در زیر ستون سمت چپ که ورودی است دانش آموزان باید بنویستند ضلع مربع و ستون سمت راست که خروجی است، همان محیط مربع است.

در کار در کلاس این قسمت نیز علاوه بر تمرین همان مفهوم ماشین ورودی - خروجی، نمونه ای از بدفهمی های دانش آموزان مطرح شده است.

فعالیت سوم این درس اختصاص به ترکیب جمع و تفریق با ضرب و ساختن ماشین های ورودی - خروجی ترکیبی دارد. در اینجا علاوه بر در ک کاری که ماشین انجام می دهد دانش آموزان محاسبه ذهنی را نیز تمرین می کنند. در کار در کلاس نیز هدف همان محاسبه ذهنی است. برای مثال دانش آموز عدد یک را در ۲ ضرب سپس یکی از آن کم می کند و در این ردیف ستون خروجی می نویسد.

در فعالیت و کار در کلاس این قسمت تمام ماشین ها چند ورودی و چند خروجی دارند و برقراری تناظر یک به یک بین هر ورودی و خروجی متناظر آن اهمیت دارد.

حل بعضی از تمرین ها

در تمرین اول رابطه بین جدول تناسب و ماشین ورودی - خروجی مطرح شده است تا زمینه برای درس سال آینده دانش آموز در مورد نسبت تناسب فراهم شود. در تمرین دوم خروجی ها داده شده و از آنها ورودی خواسته شده است. در این تمرین ها هدف رابطه های برگشتی است و به تقویت محاسبه های ذهنی کمک می کند. در قسمت سوم (سمت راست) برای پیدا کردن ورودی متناظر عدد ۱۳ ابتدا باید ۱۵ و سپس عدد ۵ با رابطه های بازگشتی (جمع و تفریق و تقسیم در مقابل ضرب) پیدا می شود. در تمرین سوم ماشین های ورودی و خروجی با شکل ها مطرح شده است.

توصیه های آموزشی

- ۱- از دانش آموزان بخواهید رابطه بین عده های ورودی و خروجی را به صورت کلامی توضیح دهند.
- ۲- پس از آن که توضیح کلامی آنها شکل گرفت، از دانش آموزان بخواهید رابطه را به زبان و انشاء خود بنویسند.
- ۳- در ماشین های ورودی - خروجی که چند ورودی و چند خروجی دارد، برقراری تناظر یک به یک اهمیت دارد.

بدفهمی های رایج دانش آموزان

- ۱- ممکن است دانش آموزان نتوانند با کمک رابطه بین ورودی و خروجی در قالب ماشین و یا جدول، عدد مورد نظر (خروجی یا ورودی) را پیدا کنند و رابطه بازگشتی را تشخیص ندهند. نمونه ای از این بدهمی ها در کار در کلاس مربوط به محیط مربع دیده می شود.
- ۲- ممکن است دانش آموزان عده های مورد نظر (ورودی یا خروجی) را درست پیدا کنند اما نتوانند بین کاری که ماشین انجام می دهد با ورودی و خروجی ها رابطه برقرار کنند. برای مثال متوجه نشوند که ۳ برابر شدن ورودی

می توانند همان مفهوم پیدا کردن محیط مثلث متساوی الاضلاع است و در این مثال ورودی ضلع و خروجی محیط است. این بدهمی ناشی از عدم درک مفهوم متغیر است و در این سن طبیعی به نظر می رسد. لذا در این خصوص صبور باشید تا به مرور مفهوم مورد نظر در ذهن دانش آموزان شکل بگیرد.

معرفی میلیون

هدف:

- ۱- آشنایی با مفهوم یک میلیون و درک اندازه آن با مصاديق مختلف.
- ۲- درک طبقه میلیون.
- ۳- خواندن و نوشتן عددهای تا ۹ رقم و قرار دادن آنها در جدول ارزش مکانی.
- ۴- داشتن درک و تصور از عددهای طبقه میلیون با بیان مصاديق مختلف.پ
- ۵- مقایسه عددہا با طبقه میلیون و انجام نمونههایی از جمع و تفریق.
- ۶- نوشتن گستردۀ عددہا و یا تبدیل گستردۀ به یک عدد.

ابزار مورد نیاز

- ۱- مکعب‌های کوئیز نر.
- ۲- نمونه‌های اسکناس‌های مختلف.
- ۳- چرتکۀ عددنویس.

روش تدریس:

هدف اصلی این درس آموزش مفهوم میلیون، عددنویسی با طبقه میلیون و ایجاد درک و تصور از این عددهاست. ضمن آنکه جدول ارزش مکانی، مقایسه و جمع و تفریق عددہا نیز مطرح می شود شروع این درس دقیقاً مشابه همان کاری است که برای آموزش عدد ۱۰۰ در کلاس دوم و ۱۰۰۰ در کلاس سوم اتفاق افتاده است. می توانید با مراجعه به آن کتاب‌ها روش تدریس خود را کامل تر کنید. همان طور که در درس اول این فصل مطرح

شد. دانش آموز یک مکعب هزار، ۱۰ تا از آنها یعنی ۱۰۰۰۰ و ده تا دوهزار تایی یعنی ۱۰۰.۰۰۰ را دیده‌اند. حال می‌توانند با کنار هم گذاشتن ۱۰ تا صدهزار تایی یک مکعب بزرگ که از ۱۰۰۰ تا مکعب ۱۰۰۰ تایی تشکیل شده بازند و به آن میلیون بگویند. مفهوم سازی میلیون ۲ بار اتفاق می‌افتد یک بار به صورتی که در بالا مشاهده شده و مرتبه دوم در جدول ارزش مکانی. برای آموزش قسمت اول می‌توانیم مانند کتاب، الگوهای عددی مختلف را نیز دنبال کنیم یا از اسکناس و پول استفاده کنیم. برای آموزش مرحله دوم نیز چرتکه مناسب است چرا که به راحتی به جدول ارزش مکانی تبدیل می‌شود.

فعالیت اول این درس با همین هدف طراحی شده است. در سؤال‌های ۱ تا ۴ آموزش مرحله اول و در سؤال‌های ۵ و ۶ آموزش جدول ارزش مکانی صورت می‌پذیرد.

در سؤال ۴ الگوهای عددی ۱۰۰هزار تا ۱۰۰هزار تا و الگوی اضافه شدن ۱۰ هزار تا و در فعالیت الگوی اضافه شدن ۱۰۰۰ تایی تمرین می‌شود و به این ترتیب از سه طریق به عدد میلیون می‌رسیم. در تمرین ۵ انطباق چرتکه و جدول ارزش مکانی مطرح شده است.

در کار در کلاس این قسمت خواندن و نوشتن عددی و قرار دادن در جدول ارزش مکانی تمرین می‌شود.

در سؤال‌های ۴ و ۵ ساختن عددی‌های تقریبی مطرح شده است.

در فعالیت بعدی مقایسه دو عدد با سه صورت (اسکناس، چرتکه و عددی) طرح شده تا موضوع مقایسه برای دانش آموزان مطرح شود. در این قسمت توجه شما را به ارتباط بین عددی‌های تقریبی، گستردگی نویسی و روش مقایسه عددی‌ها جلب می‌کنیم. وقتی به رقم یکان میلیون دو عدد توجه می‌کنیم در واقع آن عدد را با حذف ۶ رقم دیگر تقریب زده ایم یا اینکه آن را به صورت گستردگی فرض کرده و ارزش رقم میلیون را جدا کرده ایم. به مقایسه دو عدد زیر توجه کنید.

۷۴۲۰۰۱

۷۳۴۰۰۰

۷/۰۰۰/۰۰۰

۷/۰۰۰/۰۰۰

۷/۰۰۰/۰۰۰ + ۴۲۰۰۱

۷/۰۰۰/۰۰۰ + ۳۴۰۰۰

در کار در کلاس نیز مقایسه تمرین می‌شود. در قسمت پایین صفحه کار با ماشین حساب یادآوری شده است. یعنی در محاسبه با عددی‌های بزرگ از ابزار ماشین حساب برای افزایش سرعت و دقت استفاده می‌کنیم.

حل بعضی از تمرین ها

چهار تمرین اول این درس اختصاص به ایجاد درک و تصور درست از عددها تا طبقه میلیون دارد. در سؤال اول در یک مجله ۱۰۰۰ نیم **۹۹۹۹۹۹۹** وجود خواهد داشت. در سؤال دوم یک میلیون نفر یعنی ۱۰ تا استادیوم ۱۰۰/۰۰۰ نفری و یا ۱۰۰ تا خیابان ۱۰/۰۰۰ نفری.

در سؤال سوم سعی کنید با توجه به عملگرها مصاديق قبل درک را برای دانش آموزان مطرح کنید. برای مثال کتاب های کتابخانه مدرسه را مثال بزنید. یا به جای شهر اصفهان می توانید از شهر محل اقامت دانش آموزان خود مثال بزنید تا آنها از عدد بیان شده درک واقعی و عینی پیدا کنند.

توصیه های آموزشی

۱- خواندن و نوشتن عددها تا طبقه میلیون مهم و ضروری است. تعداد تمرین های کتاب در این درس برای کسب مهارت کافی نیست. شما می توانید مشابه کتاب درسی نمونه های دیگری را مثال بزنید.

۲- از خواندن و نوشتن عددها مهم تر داشتن درک و تصور درست، از بزرگی و کوچکی عددها است. سعی کنید مصاديق مختلف و متنوع از موارد قابل مشاهده برای دانش آموزان خود مثال بزنید. برای مثال در یک روستا تعداد گاوها و گوسفندها برای درک عددها مناسب است. یا در یک شهر کوچک جمعیت می تواند مثال مفیدی باشد. هم چنین پول و ارزش کالاهای نیز برای دانش آموزان قابل درک است.

۳- جمع و تفریق های از سمت چپ نیز به نوعی به همان مفاهیم تقریب زدن و گستردگی نویسی مربوط می شود. در جمع زیر ابتدا باید ۳ میلیون و سیصد ۲۰۰ هزار تا به عدد بالایی اضافه کرد.

۴۷۳۷۸۲۱

+۳۲۰۰۰۰۰

بدفهمی های رایج دانش آموزان

۱- یکی از مواردی که دانش آموzan را دچار بدفهمی می کند، درک رابطه بین ارزش های مختلف یک عدد است.
برای مثال ۱۰ تا ۱۰ هزارتایی یک صد هزارتایی را درست می کند و یا ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰ تایی یک میلیون را درست می کند. برای اینکه به درک بهتر این موضوع کمک کنید علاوه بر کار با مکعب های کوئیزنر و یا پول می توانید از رابطه ضرب نیز کمک بگیرید.

تا تایی

$$\text{یک میلیون} = 10 \times 100,000$$

۲- در تقریب زدن بعضی از دانش آموzan وقتی رقم هایی را حذف می کنند به جای آن صفر نمی گذارند. برای مثال عدد ۲۳۳۷۲۱ با حذف طبقه یکی می شود ۲۳۳۰۰۰ در حالی که بعضی از دانش آموzan آن عدد را ۲۳۳ می نویسنD.

۳- رابطه بین ریال و تومان و استفاده از اسکناس در آموژش عددها نیز ممکن است دانش آموzan را دچار بدفهمی کند. برای مثال اسکناس ده هزار تومانی (که به طور معمول بچه ها آن را می شناسند) به جای ۱۰۰ هزارتایی قرار می گیرد.

۴- گسترده نویسی عددهایی که بعضی از رقم های آن صفر است نیز تعدادی از دانش آموzan را با شکل مواجه می کند.

مرور فصل

فرهنگ نوشتن

در این قسمت توصیه می شود دانش آموزان با کلمات و عبارت های خود توضیحات مورد نظر را بنویسند، از دیکته گفتن و بیان جملات یکسان و کلیشه ای پرهیز کنید. از دانش آموز بخواهید متن خود را برای دوستش بخواند. به این ترتیب دوست او می تواند مشخص کند که متن خوانده شده به قدر کفايت، گویا و مشخص هست یا نه. تعداد سؤال ها نسبت به کتاب دوم و سوم دبستان افزایش پیدا کرده و انتظار می رود دانش آموزان با تجربه کسب شده در سال های قبل بتوانند متن های بهتر بنویسند و کم کم یاد بگیرند که از درس های آموخته شده یک خلاصه درس تهیه کنند.

تمرین

در تمرین های این قسمت ضمن مرور مطالب فصل، مفاهیم مختلف آن را با هم ترکیب کرده است.

سؤال های ۳ و ۵ که به طرح مسئله توسط دانش آموزان می پردازد، سؤال ۶ که یک تمرین واگرا است، سؤال های ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ که به درک و تصور دادن از عدهها کمک می کند و سؤال ۱۱ که رابطه بین ارزش مکانی را مشخص می کند، اهمیت ویژه ای دارند.

معما و سرگرمی

موضوع گره ها و تحلیل آنها از مباحث جالب ریاضیات است که کاربردهای زیادی هم دارد. ضمن آنکه به تجسم و تصویر سازی ذهنی دانش آموزان نیز کمک می کند. در این سرگرمی هدف دنبال کردن یک خط و عبور از خط های دیگر و رسیدن به نقطه اول است. این مسیریابی توانایی تجسم دانش آموزان را ارتقاء می دهد.

فرهنگ خواندن

هدف از قسمت فرهنگ خواندن این است که دانش آموزان مهارت خواندن همراه با درک و فهم خود را در موضوعات ریاضی توسعه دهند تا کم کم بتوانند به عنوان یک یادگیرنده مدام العمر از این مهارت برای یادگیری مفاهیم و نکات جدید در درس ریاضی کمک بگیرند. در واقع این مهارت ابزاری است برای یادگرفتن و تلاش می شود دانش آموزان چگونه یادگرفتن را بیاموزند و تجربه کنند. برای مثال در این قسمت یاد می گیرند که برای نمایش عددها روی محور ممکن است بخشی از محور رسم شود چون رسم تمام محور امکان پذیر نیست. هم چنین یاد می گیرند که واحدها و تقسیم بندی محور را چگونه انجام دهند تا امکان نمایش عدد مورد نظر فراهم شود. این کار بعداً در رسم نمودارهای آماری نیز کاربرد دارد.